

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
26. mart 2019. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Druge sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 110 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 99 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja imam pitanje za ministra unutrašnjih poslova Stefanovića dr Nebojšu, što bi rekao neko ovde.

Pošto mi ne odgovara na moja prethodna pitanja, a ja i dalje temeljito obavljam istražne radnje, sad mu postavljam novo pitanje – zašto Ministarstvo unutrašnjih poslova dozvoljava da potpredsednik Vlade Rasim Ljajić kriminalnim radnjama kupuje celi Novi Pazar?

Evo nekoliko detalja.

Bačevac, piši sve.

Ugostiteljsko preduzeće „Lipa“ iz Novog Pazara, čim je Rasim Ljajić došao na vlast u tom starom srpskom gradu, prodato je za 1.250.000 evra.

„Lipa“ je imala na desetine svojih objekata u Pazaru, gde, na primer, samo Hotel „Vrbak“ vredi par miliona evra. Dakle višestruko ispod cene preduzeće je prodato. Kupili ljudi Rasima Ljajića za njegov račun, jer on, znate, nije toliko glup da sve ovo što zaradi raznim kriminalnim radnjama drži u nekom budžaku pa da miševi pojedu ili da mu neko jednog dana otme, on pametno ulaže u nekretnine.

Motel „Pazarište“ ili stari „Ras“ takođe vredi par miliona evra. „Pazarište“ se prostire na nekoliko hektara zemlje gde prolaze dve reke, reka Raška i Sebečevska reka, a Rasim Ljajić je taj najatraktivniji objekat u okolini Novog Pazara uzeo za sebe.

Firma „Lađar“ se prostire na preko 50 hektara zemljišta. Nalazi se na putu Novi Pazar – Raška. Firma se vodi na ime Muje Ljaljara, a to je čovek koji se ceo svoj život borio da jedva preživi. Imao je jedan traktor i vadio je kamen, pesak i šljunak iz obližnjih reka. Sada je kupio za račun Rasima Ljajića i glumi vlasnika. Naravno, pravi vlasnik se zna.

Zna celi Novi Pazar. Bačevac možda i ne zna. On retko ide u Novi Pazar. On je zauzet ovde nekim...

Jesi ti lekar, Bačevac?

(Muamer Bačevac: Poznati...)

Jesi? Dobro.

(Predsedavajući: Molim vas, bez ličnog obraćanja.)

Evo, još malo. Sad je to najjača firma u ovom delu Srbije. Posедуje firme za registraciju svih motornih vozila, parking-prostor za hiljade kamiona i autobusa, najsavremenije praonice auta, kamiona i autobusa, i sva ta imovina nalazi se pored magistralnog puta Novi Pazar – Raška. Sva ova milionska imovina je vlasništvo najvećeg narko-bosa, Rasima Ljajića. Rasim Ljajić je zaposlio svu familiju. Muji Lađaru je dao veliku platu, naravno, kao pouzdanom čoveku, a taj Mujo nema ni osnovnu školu završenu.

Ovo građevinsko preduzeće je prodato za milion evra, a jednu firmu Rasim Ljajić je kupio za bagatel i takođe se vodi na drugo lice.

Ribnjak „Vojin Popović“ u Novom Pazaru kupio je takođe Rasim Ljajić i o tome priča celi Novi Pazar. To je nešto najnovije.

Moraću uskoro da odem i u Novi Pazar da se raspitam još među ljudima kako stoje te stvari...

A šta, ne smem u Novi Pazar, je li, Bačevac?

(Muamer Bačevac: Bujrum, dobrodošao.)

E, hvala ti, hvala ti na izrazima gostoprinstva. Neki dan sam bio u Sarajevu.

(Predsedavajući: Privodite kraju, gospodine Šešelj.)

Molim?

(Predsedavajući: Kažem da privodite kraju.)

Dakle, ja upozoravam ministra unutrašnjih poslova da se mnogo ovih informacija prikupilo, da policija ne sme ostajati skrštenih ruku, a i da je on lično odgovoran, ako ne zna, za sve ovo. Sramota je za jednog takvog ministra da ja pre njega saznajem za ovakve stvari.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Šešelj.

Reč ima narodni poslanik Muamer Bačevac.

Izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Uvažene kolegice i kolege, uvaženi predsedavajući, uvaženi građani Republike Srbije, 4. marta 2019. godine jedan brucoš iz Novog Pazara, dvadesetogodišnji Ernad Bakan, prelazeći ulicu na pešačkom prelazu u Zemunu – prelazi ulicu u Zemunu, to je slika – jedan automobil staje, a drugi, krećući se u sporoj traci, velikom brzinom naleće na njega, odbacuje ga nekoliko metara napred. Ova stravična scena šokira Srbiju. Dva dana kasnije nesrećni momak umire.

Koliko je ova nesreća bila teška i koliko je vozač koji je pokosio Ernada bahato vozio vidi se sa snimka koji kruži društvenim mrežama, a koji je snimio anonimni prolaznik iz Zemuna. To je snimak, gospodo poslanici, od kojeg se ledi krv u žilama.

Ova tragedija potresla je Novi Pazar, jer je jedan mladić, koji je takoreći tek zakoračio u život i došao da se školuje u bijeli grad sa željom da stekne znanje i postane koristan član naše zajednice, ali kojem je nepažnjom život brutalno prekinut.

Da stvar bude još gora, veliko uznemirenje izaziva činjenica da ni porodica ni javnost nije obavještena da li je identifikovan vinovnik nesreće, da li je priveden, saslušan, zadržan, da li je poštovao ograničenje brzine. Detalji nesreće danas još nisu poznati.

Vrlo je simptomatično da se u izveštaju svih medija, koji, naglašavam, korektno su doneli vest, nigde se ne navode inicijali vinovnika nesreće, niti se navodi da li je nakon kobnog slučaja pružio pomoć udarenom mladiću ili je pobeo sa mesta nesreće. I porodica i javnost trenutno se informišu iz medija koji su nešto pisali. Počinju opravdane sumnje. Zadnja dva dana društvene mreže u Novom Pazaru i okolnim gradovima ova tema je zapalila. Javljaju se razne insinuacije i mnogobrojni scenariji. To dodatno pogađa porodicu i dodatno podubljuje bol i tugu za izgubljenim detetom.

Ovaj slučaj je svakog roditelja u Srbiji koji je poslao svoje dete na školovanje u neki centar prestravio. Velika su deca i velika strepnja. Svi smo bili strepnja i svi ćemo strepeti za svoju decu koju šaljemo da nešto nauče i da se oplemene. Posebno para uši što je ovaj dečak izgubio život na pešačkom prelazu u blizini svog fakulteta.

Upravo zbog osetljivosti ovog slučaja, da bi se stvari postavile na svoje mesto i da bi se odagnala svaka sumnja, apelujem na ministarku pravde Nelu

Kuburović da sa posebnom pozornošću i pijetetom se pozabavi slučajem našeg Ernada.

Takođe tražim da se nadležno tužilaštvo u najkraćem roku oglasi o detaljima nesreće i poduzetim koracima u postupku protiv počinioca ove saobraćajne nesreće koja je odvela u smrt jednu mladu, plemenitu dušu. Unesrećenim roditeljima ništa ne može biti zamena za njihov neutešni gubitak. Jedino je istina za njih lekovita.

Što se tiče ovih budalaština od gospodina Šešelja, koje danima slušamo, na njih više nemam nikakav komentar.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Mirjana Dragaš.

Izvolite.

MIRJANA DRAGAŠ: Poštovani predsedavajući, zahvaljujem.

Danas, u danu kada je moguće postavljanje pitanja Vladi, iskoristila bih priliku da postavim pitanje predsedniku Vlade i ministru rada, zapošljavanja i boračka pitanja, možda vojske i policije dodatno, koja se odnose na posledice razaranja u toku NATO bombardovanja.

Naime, ovih dana prisećamo se stravičnih dana iz 1999. godine i bespravnog, neosnovanog, mučkog bombardovanja Savezne Republike Jugoslavije, naših gradova, sela, puteva, mostova, fabrika, bolnica, škola, televizije, pijaca, vozova, putnika, pešaka, običnih građana i dece koji ni za šta nisu bili krivi.

I danas, posle 20 godina, NATO smatra da je primena sile u Jugoslaviji, bez odobrenja Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija, bila neophodna i legitimna akcija. Oni kažu i danas da je bombardovanje učinjeno kako bi se zaustavila humanitarna katastrofa. Oni kažu – cilj je postignut, nasilje je prekinuto, izbeglice su mogle da se vrate kući i žive slobodno.

Ovo zversko bombardovanje oni i danas zovu – vazдушna kampanja. A mi danas moramo da pitamo – da li je država, Vlada, stvorila uslove da dokumentujemo sve ono što se u 78 dana bombardovanja u Srbiji događalo? Da li znamo tačan broj poginulih i ranjenih? Koji je obim i cena privrednog razaranja? Koje su dugotrajne posledice po zdravlje stanovništva i životnu sredinu?

Dobro je što je ova komisija koja ocenjuje posledice po zdravlje stanovništva formirana. Sve ono što se radi treba da bude naučno dokazano i dokumentovano, ali isto tako to treba da se odnosi i na sve druge oblasti i na sve druge posledice. Nije kasno da se to uradi dokraja.

Mi postavljamo pitanje – da li je to što ostatak srpskog stanovništva danas živi na Kosovu i Metohiji u stravičnim uslovima demokratija, sloboda, povratak kući ili je život u getu sa ubijanjem, pljačkanjem i sa stalnim strahom kako će biti sutra?

Bio je to klasični oblik agresije, i to sve više država zna, u kojoj je 17 država NATO snaga bilo protiv jedne male zemlje koja nije pristajala na otvorenu okupaciju, kapitulaciju i poniženje. Baš zbog tog i takvog odnosa NATO snaga i danas, naša je još veća obaveza i odgovornost da samo egzaktnim podacima, tačnim činjenicama, preciznim imenima zabeležimo sve ono što je urađeno, koje su žrtve bile, da narod ne ostane kolateralna šteta, ni pred licem naših budućih generacija a ni pred licem pravde. Kad-tad odnosi snaga se menjaju. Ako imamo egzaktne podatke o tim posledicama, one će postati relevantne i za sutrašnje međunarodne sudove pravde.

U svakom slučaju, smatram da je veoma dobro što se Vlada konačno odlučila, ova Vlada uvela da se posledica NATO bombardovanja sećamo, da ne zaboravimo heroje odbrane, kao što je to uradila Vlada posle 5. oktobra stideći se svojih branitelja, stideći se da kaže da je to bila odbrana zemlje.

Utoliko je naš dug i naše sećanje samo u egzaktnim podacima i tačnim brojkama. Mi imamo ovih dana, ovog proleća da će se obaviti probni popis stanovništva. Instrumenti koji se koriste u probnom popisu mogu da budu na odgovarajući način dopunjeni i da 2021. godine budu osposobljeni da upravo na ova pitanja odgovore, da na ovaj način kada prikupimo te tačne podatke i da onda možemo tačne odgovore da damo.

To, najzad, može ne samo za posledice NATO bombardovanja da se uradi, nego i na sva prethodna razaranja i žrtve srpskog naroda u celini i da u skladu sa tim konačno imamo memorijale i memorijalne centre koji će imati jasna svedočanstva o danima stradanja srpskog naroda i nepravdi nanetih u celom 20. veku. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Ja ću i sada postaviti određena pitanja koja sam i nekada ranije postavio, konkretno se tiče pitanja o „Železnicama Srbije“.

Svedoci smo da je unazad 15 dana, ili 20, krenula rekonstrukcija pruge od Niša ka istočnoj Srbiji, preko Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, što je dobar znak, jer smo u tom vremenskom intervalu i pre toga imali niz neželjenih stvari, gde su se događale nezgode na toj pruzi.

Moje pitanje je, pošto je krenula rekonstrukcija, urađeno je tih, ja mislim blizu kilometar, jedan kilometar je urađen, možda i manje, pruga se radi od matejevačkog dela prema Svrljigu, ali radovi idu sporije, mislim da idu malo sporije, moje pitanje je – da li je predviđena dinamika radova kojom će se dati mogućnost da se ta pruga uradi što pre, da ta pruga krene da funkcioniše? Podsećam, a to svi znamo, da je ta pruga, što se kaže, žila kucavica za razvoj istočne Srbije, zato što preko te pruge ide veliki broj teretnog saobraćaja, velike količine teretnog, ide i putnički saobraćaj. S druge strane, imamo i veliki broj

nekim naselja koja se nalaze u tom delu pruge koja nemaju drugi prevoz osim železnicama. Znači, moje pitanje je – da li će imati mogućnosti da se ubrzaju radovi, da se to uradi što pre, da se pruga stavi u funkciju i normalno da to bude onako kako je projektovano, jer smo o tome govorili ranije?

I hvala još jednom Ministarstvu saobraćaja koje je pokrenulo i krenulo da radi na toj pruži, odnosno rekonstrukciju pruge.

Još jedno pitanje, tiče se isto „Železnica Srbije“, konkretno jeste da sve lokalne samouprave koje se nalaze u delu te pruge ili u bilo kom delu gde ima pružnih prelaza, lokalne samouprave imaju obaveze da plaćaju održavanje tih pružnih prelaza. To je unazad godinu ili dve donesen zakon. I konkretno sada opština iz koje ja dolazim, a i Knjaževac, Zaječar, Bor, dole Negotin, gde ima veliki broj tih pružnih prelaza, iz budžeta izdvajaju velike svote novca, što je dosta problematično zato što je to za te opštine opterećenje. Ali kada uzmemo, s druge strane, da u tom delu sada ne funkcioniše železnički saobraćaj, da se radi rekonstrukcija pruge, ja pozivam i pitam nadležne u „Železnici“ – da li će se i sada naplaćivati održavanje tih pružnih prelaza, pošto vozovi sada tamo ne funkcionišu? Bilo bi dobro da se što pre to stavi u funkciju, da se oslobode te lokalne samouprave koje imaju obaveze da plaćaju održavanje tih pružnih prelaza sve dotle dok se ne stavi u funkciju ta pruga i da krenu da idu brzi vozovi, da to bude kvalitetnije i bolje nego što je to bilo dosada. To je još jedno pitanje.

Ja ću još jednom postaviti pitanje i „Putevima Srbije“. Konkretno, ja sam i unazad dva ili tri meseca govorio o problemu puta koji ide od istočne Srbije prema Nišu, prema auto-putu, gde je u ovom periodu sada predviđena izgradnja i naplatne rampe, što će dati mogućnost, normalno, da naši auto-putevi budu brži putevi, da imamo veći prihod u budžet i Republike Srbije i za bolje održavanje puteva u svim opštinama, u svim krajevima.

Konkretno, pošto ta naplatna rampa bude izgrađena, pošto je sad u postupku izgradnje, moje pitanje još jednom „Putevima Srbije“ i Gradskoj upravi u Nišu – da li će se ući u postupak rekonstrukcije puta od nastavka Malčanske petlje prema Knjaževačkoj ulici?

Taj deo puta je u lošem stanju. Ja sam bio i sa direktorom „Puteva Srbije“, gospodinom Drobnjakom, razgovarali smo, gde je i on potencirao da se taj deo puta što pre rekonstruiše i da „Putevi Srbije“ uđu, da potpomognu Grad Niš da se taj deo puta uradi, rekonstruiše, jer sutra svi mi koji dolazimo iz Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, sa istoka Srbije, moramo proći tim putem zato što nema drugog.

Još jedno pitanje – da li postoji mogućnost, pošto ima još jedna alternativa, gde je u Agenciji za urbanizam grada Niša napravljen i projekat, to je još jedan alternativni put kojim se ide od Malčanske petlje, preko sela Prosek, prema Niškoj Banji, da to bude još jedna alternativa za grad Niš?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Miletiću.

Da li još neko od predstavnika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi reč ili želi da zatraži obaveštenje i objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, potpredsedniče Narodne skupštine, uvaženi gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje pitanje je upućeno Ministarstvu unutrašnjih poslova a povodom nemilih događaja od pre nekoliko dana ispred zgrade Radio-televizije Srbije a na protestu koji su organizovali Đilas, Obradović, Jeremić i ostali takozvani lideri opozicije. Pitanje glasi – da li će biti procesuirani organizatori i inspiratori ovih događaja?

Mislim da je jako važno da Đilas, Obradović i ostali odgovaraju zbog svog licemerja ali i kukavičluka. Naime, oni su na najgori mogući način iskoristili mlade ljude, iskoristili decu za svoje političke ciljeve, nagovorili ih da upadnu u zgradu Radio-televizije Srbije, nahuškali ih da se sukobljavaju sa policijom. Neki od tih momaka su privedeni i uhapšeni, a onaj ko je najodgovorniji za to, upravo onaj koji je najodgovorniji, u maniru najgore kukavice pobjegao je iz zemlje. I drago mi je što su ta deca puštena i što su mogli da shvate da su zloupotrebljeni od strane onih koji im ništa dobro ne misle i onih kojih su ih samo iskoristili za svoje političke ciljeve. Umesto da muški stane ispred i kaže – ja sam odgovoran, Đilas je pobjegao iz zemlje, pobjegao u inostranstvo i ostavio tu decu na cedilu.

Dakle, kada je gusto, svi su se razbežali – Đilas u London, uzgred budi rečeno, sada je u Vašingtonu, Sergej u Americu, Jeremić u Beč, sve sami junaci. Posebno je pitanje šta oni traže tamo, kakva posla svi odjednom imaju po belom svetu. Hajde, za ovog Sergeja znamo da je u Americi, on je otišao tamo na skijanje, ne znam samo od kojih para, jer je u pitanju preskupo skijalište, ali šta traže ovi ostali? Da li su otišli da traže podršku od svojih prijatelja za rušenje vlasti u Srbiji na ulici? Da li su otišli da traže instrukcije kako da nasilno menjaju vlast, kako da izazivaju kaos i krvoproliće? Da li su otišli da dobiju odobrenje za pokušaje nekakvih makedonskih i sličnih scenarija? Nije tajna da predstavnici opozicije računaju upravo na podršku nekih zapadnih zemalja da ostvare svoje ciljeve, to jest da dođu na vlast u Srbiji ali bez izbora.

Evo, ovako to izgleda, ovo je Đilas na aerodromu, putuje u Vašington, a setite se i slika koje su objavljivane na kojima su predstavnici nekih ambasada, dakle u pitanju je Američka ambasada, predstavnici ambasade sa organizatorima ovih protesta. Setite se da je Đilas pre nekoliko nedelja boravio u Skoplju, gde se sastao sa svojim prijateljem Zaevom. Evo ih, drugari, Đilas i Zaev. A nije se setio tom prilikom da obiđe i da se susretne sa predstavnicima

Srba u Makedoniji, to ga tada nije interesovalo. Verovatno ga je zanimalo da od Zaeva dobije savet kako se dolazi na vlast bez izbora. Verovatno je i to deo one strategije, onog čuvenog pakta, balkanskog pakta protiv Srbije, ali Đilasa ne zanima ni Srbija ni srpski narod, njega jedino zanima da po svaku cenu dođe na vlast i da nastavi svoje lično bogaćenje. Ovde je sada već očigledno da je otvoren konkurs za srpskog Gvaida pa su se mnogi prijavili na taj konkurs. Ima mnogo kandidata, ali prednjače Đilas i Jeremić. Jer kako drugačije objasniti to da nije ni pokušao da demantuje da je otišao u Vašington da traži podršku za nasilnu smenu vlasti u Srbiji?

Sad su napali i patrijarha, sad im smeta i patrijarh. Videli ste svi jučerašnji sramni napad na patrijarha Irineja. I ovde se radi o tome, i to je suština, isti oni koji su godinama uništavali Srbiju, koji su godinama pljačkali Srbiju, sada hoće da se vrate na vlast i da nastave bogaćenje, ali znaju da regularnim putem, dakle redovnim putem, izborima, ne mogu to da ostvare, pa pokušavaju izazivanjem haosa i na ulici da se vrate na vlast. I znaju da mnogima spolja – time završavam, predsedavajući – mnogima spolja ne odgovara jaka i stabilna Srbija i računaju na njihovu podršku i spremni su da se stave otvoreno u službu njih da bi ostvarili svoje interese, a to je dolazak na vlast u Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Đorđe Milićević i Vladimir Marinković.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O FINANSIRANJU AUTONOMNE POKRAJINE VOJVODINE (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici.

Narodni poslanik Marijan Rističević, pisanim putem 18. marta 2019. godine, povukao je amandmane na članove: 2, 3, 6, 7, 8, 9. i 11. Predloga zakona.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje predstavnika predlagača o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na naslov iznad člana 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč?

Koleginice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: Poslanička grupa Srpske radikalne stranke amandmanima je reagovala na ovaj predlog zakona tako što smo predložili pojedinačno brisanje svakog člana i to je naš odnos prema zakonu, odnosno mi tvrdimo da ovakav zakon nikako ne bi mogao da se uklopi u pravni sistem Republike Srbije i nikako ne bi smeo da se donosi.

Radi javnosti podsećamo da se radi o zakonu o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine, da je to predlog Nenada Čanka i njegove stranke, a da mi u SRS mislimo da je bilo potpuno suvišno donositi bilo kakav zakon za nešto što je već regulisano Ustavom, a pogotovo nije moguće donositi zakon i predlagati zakon koji je u suprotnosti sa Ustavom i sa dva systemska zakona, kao što je to slučaj kod ovih predloga.

Radi javnosti, takođe, podsećamo na član 182. Ustava Republike Srbije, koji kaže: „Autonomne pokrajine su autonomne teritorijalne zajednice osnovane Ustavom, u kojima građani ostvaruju pravo na pokrajinsku autonomiju. Republika Srbija ima Autonomnu Pokrajinu Vojvodinu i Autonomnu Pokrajinu Kosovo i Metohija.“ Ovo je posebno važno da svi zapamtite. „Suštinska autonomija Autonomne Pokrajine Kosovo i Metohija urediće se posebnim zakonom koji se donosi po postupku predviđenom za promenu Ustava.“

Predlagač je ovde tvrdio da postoji ustavna obaveza, obaveza iz ustavnog zakona, da se donese i ovaj zakon o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine, ali čak i kad bi bilo tako, a nije tako, onda zakon ne može da se donosi suprotno osnovnoj odredbi Ustava, odnosno izvan tih okvira. Znači, to bi bilo kao što imamo, ne znam, član 106, koji kaže da se Narodna skupština, govorim o Ustavu, sastaje u dva redovna zasedanja godišnje, a imamo obavezu da donesemo zakon o Narodnoj skupštini, što je doneto, i ne može onda u tom zakonu da stoji da imamo tri redovna zasedanja ako je Ustav rekao da su to dva.

Tako i sa ovim predlogom zakona o kojem raspravljamo. Predviđati, kolege će govoriti dalje pojedinačno o svakom ovom članu, ali predviđati u ovom zakonu formiranje Poreske uprave na teritoriji, odnosno u AP Vojvodini, formiranje nekakve komisije koja će pratiti primenu ovog zakona, pa onda kaže – ako drugi zakoni budu u suprotnosti sa ovim zakonom, onda bi se primenjivao ovaj zakon. To je zaista pisano kako mali Perica zamišlja državu. Dakle, Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji i Zakon o budžetskom sistemu su systemski zakoni kojima je regulisana ova materija i nema mesta, niti ima potrebe za donošenjem bilo kakvog drugog zakona na ovu temu.

Kada je u pitanju finansiranje Autonomne Pokrajine Vojvodine, to je regulisano članom 184. Ustava Republike Srbije i po tom članu Ustava se i postupa. Pitanje je da li je to trebalo tako uopšte, ali imamo to regulisano i poštujemo ono što jeste ustavna obaveza, ali više od toga i mimo toga je, prvo, nedopustivo, nemoguće i mi mislimo da to nikako ne sme ni da se dešava. Mi

smo se od početka i pitali zašto se uopšte ovo stavilo na dnevni red, zašto uopšte raspravljamo o nečemu što je na prvi pogled apsolutno suprotno Ustavu Republike Srbije, i nismo dobili objašnjenje od skupštinske većine, koja je ovo stavila na dnevni red, zbog čega je to tako urađeno.

Srpska radikalna stranka je, inače, protiv autonomije Vojvodine i želimo da to naglasimo. Mi smo za autonomije lokalnih samouprava, a ovo što je predviđeno u ovom zakonu apsolutno prevazilazi normalne okvire autonomije i zapravo daje državnost Vojvodini i to je ono što je jako opasno, ne samo pravno, pravno je neustavno, ali je opasno i politički i zato mislimo da nije trebalo uopšte o tome da se raspravlja, s jedne strane. A s druge strane, možda nije ni loše da se čuje kakvih to sve glasova po Srbiji ima, sigurni smo malo, premalo, ali nije dobro što ih uopšte ima, nije dobro što uopšte postoje takva razmišljanja. Umesto da svi budemo na jedinstvenom zadatku rešavanja problema na Kosovu i Metohiji, mi se bavimo nekim stvarima koje zasada nisu problem, a koje potencijalno bi, nažalost, mogle biti i problem.

Dakle, predlažem u ime poslaničke grupe da se član 1. ovog predloga zakona briše. Ostale kolege će to predložiti za ostale članove i na taj način iznosimo stav Srpske radikalne stranke da ovaj predlog nikako i nikada ne sme postati zakon.

Naravno, kada je u pitanju ovaj drugi akt, Predlog rezolucije, ili kako su je nazvali, rezolucije Narodne skupštine Republike Srbije o Vojvodini, tu čak ne stoji ni Autonomnoj Pokrajini, akt je o kojem po našem poslovníku ne može da se raspravlja u pojedinostima pa tu ne možemo da iznosimo detalje iako smo i tu uložili amandmane, ali najbitniji, znači suštinski stav – apsolutno smo protiv ovih predloga i zalažemo se protiv autonomije Vojvodine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Nenad Čanak.

Izvolite. Do dva minuta.

NENAD ČANAK: Hvala lepo.

Samo bih odgovorio na ovo što smo čuli, na tvrdnju da Predlog zakona o finansiranju Vojvodine nije u skladu sa Ustavom, da je Odbor za ustavna pitanja Narodne skupštine Republike Srbije utvrdio da je zakon u skladu sa Ustavom, o čemu svedoči i član 184. Ustava Srbije, koji glasi da autonomna pokrajina ima izvorne prihode kojima finansira svoje nadležnosti, to je što je bitno, i vrste i visina izvornih prihoda autonomne pokrajine određuju se zakonom. Upravo se o tom zakonu radi, tako da je potpuno jasno da nije u pitanju nikakva kolizija sa Ustavom, nego je u pitanju otpor kompletnom postojanju Autonomne Pokrajine Vojvodine i autonomija na teritoriji Republike Srbije uopšte. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Šormaz.

Izvolite.

DRAGAN ŠORMAZ: Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani Republike Srbije, kao što znate, Poslanički klub SNS će glasati protiv ovog predloga zakona, tako da i amandmanska rasprava mnogo ne menja.

U skladu sa ovim što je amandman predvideo želim da kažem da je moje mišljenje da Srbiji u ovom trenutku kao državi na ovaj način organizovanja i ove veličine nije potreban srednji nivo vlasti. To je moje mišljenje, ali naravno, stečena prava su stečena prava, pa tako i stečeni nivo autonomije Vojvodine treba da čuvamo i očuvamo, jer to je nešto što je postulat demokratije, što opet ne menja stvar da mogu da iznesem svoje mišljenje da sam protiv toga, kao što je predlagač zakona izneo mišljenje da je on za to da Vojvodina bude čak i federativna jedinica, što inače kroz ovaj predlog možemo da vidimo, jer ako neko želi poresku upravu, pa se još govori o tome da se vrati policija, kao što je nekad bilo, carinska uprava, ne daj bože i vojska itd., sudovi, onda dolazimo do toga da imamo praktično državu u državi.

Moram da kažem da sam protiv toga zato što, kada je nastala zajednička država Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca, uz sve odluke koje smo slušali u Novom Sadu, u Rumi, Vojvodina nije imala autonomiju, administrativne jedinice su se zvale banovine, i moje Smederevo je bilo zajedno sa Novim Sadom u okviru jedne banovine, na primer, i to je potpuno drugačiji vid regionalizacije. Mislim da je regionalizacija u Srbiji, da je potrebno imati lokalnu vlast sa onim komunalnim nadležnostima, a bogami i kako se situacija razvija u svetu i Evropi i kako se sve više država okreće jakoj državnoj vlasti, mislim da Srbija i prilikom donošenja novog ustava bi morala o tome da vodi računa.

Inače, AP Vojvodina i KiM su ustvari nasleđe nečega protiv čega sam kao čovek uvek bio protiv. I dan-danas sam protiv toga. To je nasleđe komunističke Jugoslavije. To je nasleđe nečega što je stvarano protiv interesa i volje srpskog naroda.

Ispred sebe imam „Službeni list“, odštampaću ga jednom i podeliti svim kolegama u Skupštini, Demokratske Federativne Jugoslavije. To je u stvari bila oktroisana država Komunističke partije, bez izbora. Odluka Nacionalnog komiteta oslobođenja Jugoslavije iz, pazite, na dokumentu piše ožujka meseca 1945. godine, kojom se zabranjuje kolonistima povratak u svoje domove, a u stvari Srbima na Kosovo, da prevedemo. To je jedna od prvih aktivnosti koje je imala Komunistička partija u Jugoslaviji kada je preuzela vlast i kasnije se išlo sa stvaranjem svega toga da bi se razvlastio što je više moguće, u toj komunističkoj Jugoslaviji, srpski narod. Na kraju smo 1974. godine imali i taj ustav koji je stvorio tri države na teritoriji Srbije, i to je istina.

Da sve to nismo imali, da nam se sve to nije izdogađalo, da nismo bili slabi i tome se nismo oduprli, a trebalo je kao narod, ne bismo danas imali ni ovaj problem koji imamo sa Kosovom. Ne bismo, jer su komunisti od Kosova

pravili državu odmah, kao što vidite, od 1945. godine. I to je nešto što je istina, svidelo se to nekome da čuje ili ne. Tako je bilo i tako se nastavilo i mi sada moramo da snosimo i posledice i da se borimo što je više moguće za našu otadžbinu, za majku Srbiju, da je vratimo tamo gde joj je mesto i da je ponovo stvorimo snažnom i jakom kao što je nekada bila, ali sigurno ne u ožujku mesecu 1945. godine.

Znači, da ponovim još jednom, da autonomija Vojvodine, da na ovaj način na koji je imamo danas, ali proširivati, vraćati u neka vremena iz sedamdesetih godina, tražiti tako nešto, to nam ne treba.

Kolega, ja sam rekao da sam ja za to da nemamo uopšte srednji nivo vlasti, ali moramo da poštujemo nešto što je stečeno pravo, što postoji kao postulat, a naravno kao društvo možemo i o tome da razgovaramo u narednom periodu. U svakom slučaju, novim Ustavom treba sve to veoma precizno da rešimo. Sada mislim da je jasno i da sve funkcioniše u skladu sa važećim Ustavom. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Nisam razumeo koleginicu Radetu, tako da ispravljam sada grešku.

Izvolite, pravo na repliku na izlaganje kolege Čanka.

VJERICA RADETA: Da, htela sam da skrenem pažnju da ovo što je gospodin Čanak rekao nisu nikakvi argumenti. To što je nadležni odbor skupštinski rekao da o ovome može da se raspravlja, to ne znači da je u skladu sa Ustavom. Mi smo imali i slučajeve da su odbori, čak i skupštinska većina, glasali za neka akta koja su u suprotnosti sa Ustavom Republike Srbije. Evo, mi smo pre nekoliko dana predali inicijativu Ustavnom sudu, na primer, da se utvrdi ustavnost onog zakona kojim se ratifikuje ugovor o saradnji Srbije i SAD oko izručivanja naših građana za neka krivična dela itd.

I čak smo, nažalost, imali situacije u ovom prethodnom periodu kada je Ustavni sud bio potpuno politički, kada je Ustavni sud bio na usluzi skupštinskim većinama, tako da i pozivanje na Ustavni sud u nekim situacijama je zaista diskutabilno. Evo da podsetim kako je Ustavni sud, recimo, radio za tadašnju DS kada je formirana SNS, kada su proglasili neustavnim deo Zakona o izboru narodnih poslanika, pa Gordana Čomić donela još topao, još niko nije video „Službeni glasnik“, ona ga donela i maše. Evo, kaže, u pravu su ovi da im pripadaju oteti mandati od SRS. E sad što danas mnoge boli glava zbog otimanja mandata, to je tema za neki drugi put. Ili, recimo, Ustavni sud proglasi neustavnim Statut AP Vojvodine kad se donese novi statut.

Dakle, institucije sistema, nažalost, ne funkcionišu, odnosno ne funkcionišu onako kako bi trebalo, i neprihvatljivo je i nije argument ovo što je gospodin Čanak rekao, da je ovaj predlog usklađen sa Ustavom. Kao pravnik tvrdim, i tvrdimo, da je ovo u suprotnosti sa Ustavom Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku narodni poslanik Nenad Čanak, do dva minuta.

NENAD ČANAK: Ja bih replicirao uvaženom kolegi Šormazu.

Prvo, ovo nije rasprava o tome šta su komunisti od Kosova pravili ili nisu pravili, niti je ovo pitanje procene na koji način je bila uređena Kraljevina Jugoslavija, nego je ovo predlog zakona kojim treba da se zaokruži donošenje Ustava, što nije učinjeno 10 godina. Znači, u pitanju nije proširivanje institucija, nadležnosti ili čega god u Vojvodini, nego je u pitanju, ponavljam, zaokruživanje zakona, to jest donošenje zakona koji je po Ustavu bila obaveza da se donese još pre 10 godina.

A to što je gospodin Šormaz spominjao carinu i vojsku, ja zaista ne razumem zašto je to učinio, zbog toga što nikada nigde carina i vojska u vezi sa AP Vojvodinom nisu spominjane. Mislim da to može građane dovesti u dilemu da li postoji ili ne postoji nekakva veza između našeg predloga zakona o finansiranju AP Vojvodine, koji je, ponoviću, ustavna kategorija, sa nekakvom carinom i vojskom koje nemaju, niti se gde pominju niti ih ko traži za AP Vojvodinu. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Dragan Šormaz.

DRAGAN ŠORMAZ: Nisam ja ni rekao da ste vi tražili carinu ni vojsku, niste me razumeli. Čak sam tada upotrebio izraz – ne daj bože da neko traži. Ali ako već dođete na to da od sadašnjeg nivoa se traži poreska uprava, sudovi i policija, neće biti daleko dan kada će se neko setiti u toj administrativnoj jedinici da kaže, ne daj bože, i carina i vojska jednog dana. Samo sam to rekao. Da o svemu tome moramo unapred da razmišljamo.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Nenad Čanak.

NENAD ČANAK: Samo bih molio uvaženog kolegu Šormaza da još jednom pogleda Predlog zakona i video bi da se ništa od toga ne spominje, da se spominje poreska uprava, ali da je na to, ako je želeo da bude konstruktivan, mogao da uloži amandman, koji bismo sa radošću prihvatili jer bi to značilo da postoji želja da se uskladi sa pravnim sistemom ove zemlje položaj AP Vojvodine, tj. njenog finansiranja, jer upravo je to ono zbog čega smo se i odlučili na to da mi kao poslanici podnesemo ovaj predlog zakona jer to nijedna druga institucija nije uradila u ovoj zemlji 10 godina. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Dolaskom dosmanlija na vlast posle 2000. godine Nenad Čanak i njegova separatistička klika su imali više ispada, što u Narodnoj skupštini Republike Srbije, što u APV, i moram da vas podsetim na gostovanje gospodina Čanka u Dvorani „Vatroslav Lisinski“ u Zagrebu 2002.

godine na manifestaciji „Srijem Hrvatima“, pa na štampanje vojvođanskog pasoša, pa na štampanje mape Srbije na USB-u i, kada se skinu ona kapica gore, Srbija ostaje bez Vojvodine. Možda je on mislio tada na krilima dosmanlija i mafijaškog režima Zoran Đinđića i onih koji su ga nasledili da može da nastavi tako, da o trošku države vrši taj separatizam, međutim, on je sada, mislim na te separatističke njegove težnje i na podršku koju on ima u AP Vojvodini na izdisanju.

Ovaj predlog zakona, koji je zapravo plagijat plagijata, jer podsetićemo da je Pokrajinska vlada ovakav predlog zakona već jednoglasno usvojila ali se nije našao u proceduri, a onda ga je Aleksandra Jerkov kao poslanik DS-a dala u skupštinsku proceduru 13. decembra 2016. godine i sada kroz izmenu jedne reči i kroz podebljavanje, što bi se reklo ovim rečnikom boldovanje, pojedinih rečenica u obrazloženju, LSV i Nenad Čanak ponovo predali i o tome danas raspravljamo.

Pokazalo se i malopre, kada je gospođa Radeta kao pravni stručnjak odgovarala Čanku, da on apsolutno ništa ne zna. Kaže čovek – evo, pročitajte član 184. Ustava, ovde lepo piše da je u skladu sa Ustavom.

Jedino što je u skladu sa Ustavom, gospodine Čanak, a ja govorim o ovom članu 2. koji se tiče transfernih sredstava i prihoda AP Vojvodine, samo je član 184. i vaše pravo da predložite zakon. A sve drugo apsolutno nema nikakve veze sa važećim propisima u Republici Srbiji, jer Republika Srbija ima svoj jedinstveni poreski sistem, Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji, Zakon o budžetskom sistemu i za svakog laika je jasno da mora da se razlikuje šta je to. To zna, znači, svaki preduzetnik, svaki privatnik u Vojvodini, u Bajinoj Bašti, u Kragujevcu, u Pirotu, Vranju, šta je to prihod koji daje jedan poreski obveznik, je l' tako, gospodine Arsiću, pošto ste i sami pripadnik toga, i da to nije prihod, konkretno u vašem slučaju za Požarevac, ili u mom za Kragujevac, ili nekoga drugoga za Novi Sad ili za Beočin itd., već je to ukupan prihod u jedinstvenom poreskom sistemu Republike Srbije.

Nenad Čanak ovakvim svojim pre svega ponavljanim floskulama... Zamislite koji je to politički poraz da on za 20 i više godina nije uspeo da dokaže da Srbija, tobože, pljačka Vojvodinu. Čak, koliko se sećam, 2001. godine bio je neki skup tih autonomaša i tih sledbenika komunista, ovih koji su slavili svoj položaj i do Ustava 1974. godine i pre toga, kako oni mogu da čine šta god hoće, i kada je ona bivša Jugoslavija imala taj federalni status, čak oni na tom okupljanju nisu mogli da donesu validne argumente za to da Srbija, navodno, pljačka građane Vojvodine, već su se između sebe oko kolača svađali.

U današnjoj praksi jasno se vidi da je vojvođanska vlada, Vlada AP Vojvodine apsolutno pravi parazit na budžetu Republike Srbije. Je l' to proverljivo, je l' to može da se dokaže? Naravno da može, 80% prihoda APV se upravo finansira iz republičkog budžeta i to što Nenad Čanak i njegove dve

koleginice ne znaju šta su izvorni a šta izvedeni prihodi, i da ti izvedeni prihodi, kao što su porez, carina, akciza, ne mogu da se ubiraju samo za njihove separatističke težnje, to je jednostavno njihov problem.

A ova skupštinska rasprava je zapravo dokazala, a pokazaće i vreme koje dolazi, da Nenad Čanak i njegovi sledbenici više i nemaju takvu podršku kao što su imali ranije. Srbija ima velikih problema, naročito zbog problema Kosova i Metohije, naše južne pokrajine, i možda su, kada su god bili turbulentni momenti za državu, kada nam se dešavao pogrom naroda sa KiM, pa kasnije donošenje Ustava, pa posle toga proglašavanje nezavisnosti takozvane od strane šiptarskih separatista, da su Čanak i njegovi sledbenici mislili da je i to možda povoljan trenutak i da su to prilike da oni plivaju tim svojim separatističkim vodama.

Međutim, kako vreme bude dolazilo, a i neusvajanje ovog zakona, jednostavno nemogućnost njegove, evo čovek je danas koji, treći dan u Skupštini Srbije, ne može nikako i ničim da dokaže težnje i tvrdnje koje su izneli u ovom predlogu zakona, pokazaće da će ostati ta njegova ideologija na margini političkih zbivanja u Srbiji. Naše je da gledamo da jačamo jedinstvo države i naroda, da pomognemo našem narodu na Kosovu i Metohiji, da pomognemo našem narodu u Republici Srpskoj, sa težnjom da to jednoga dana postane jedinstvena srpska država. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nenad Čanak.

NENAD ČANAK: Hvala lepo.

Ovaj amandman glasi da se briše član 2. Predloga zakona, koji glasi: „Budžet AP Vojvodine iznosi najmanje 7% u odnosu na budžet Srbije, a utvrđuje se aktom o budžetu koji donosi Skupština AP Vojvodine. Osnovicu za utvrđivanje budžeta AP Vojvodine predstavlja visina ukupnih rashoda i izdatka planiranih budžetom Republike Srbije. Tri sedmine budžeta AP Vojvodine koristi se za finansiranje kapitalnih rashoda“.

Poslednji stav člana 184. Ustava Srbije glasi: „Budžet AP Vojvodine iznosi najmanje 7% u odnosu na budžet Republike Srbije, s time što se tri sedmine od budžeta AP Vojvodine koristi za finansiranje kapitalnih rashoda“.

Razlika između ova dva člana se samo nalazi u tome što se osnovica za utvrđivanje budžeta AP Vojvodine definiše visinom ukupnih rashoda i izdataka planiranih budžetom Republike Srbije. Drugim rečima, ovo je samo preciziranje ustavne odredbe iz poslednjeg stava člana 184. Tako da, samim tim, ovo ne da nije u suprotnosti sa Ustavom, nego je prepisano iz Ustava, što govori jasno o tome da nije u pitanju nikakav konstruktivni amandman, nego je u pitanju isključivo potreba da se sve što je vezano za Vojvodinu diskvalifikuje na najpopulističkiji moguć način spominjanjem problema u drugim delovima Srbije, koji su neosporni ali nisu tema ove sednice.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, koleginica Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Pa nije slušao dobro gospodin Čanak; nešto su ga, da li kroz šalu ili kroz nedostatak argumenata, zasmejavale koleginice Lazić i Papuga. Ja sam upravo to rekla, da je apsolutno besmisleno da ono što piše u Ustavu, evo da vam ponovim, to je član 184, suvišno stavljati u ovaj predlog nemogućeg zakona.

Tako da to što je SRS pribegla tome, pa videćete i na kraju, i stupanje na snagu ovog zakona, da se taj član briše, valjda vam je dovoljan dokaz da ne želimo da uopšte ovako nešto, što ne želi ni skupštinska većina, a ni ogromna većina građana Vojvodine, vi ste usamljeni u tome, ima vas za jedan kombi ili autobus koji želite ovako nešto, da ovakav zakon stupi na snagu.

Dakle, opet ponavljam, to što ste naveli i pozvali se na član 184. i što ste sada čitali kao neki ponavljač u školi, jasno je da stoji, ali je to suvišno u zakonu. Ali je nemoguće sve ovo drugo, jer ne razlikujete, u stvari vi to vrlo dobro znate i razlikujete, ali jednostavno cela ta vaša priča i to separatističko talasanje i sve to na čemu, na kraju krajeva, politički opstajete, jenjava, nestaje, nema vas nigde i tek vas neće biti.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Nenad Čanak.

NENAD ČANAK: Ponoviću još jednom ljubazno, osnovicu za utvrđivanje budžeta AP Vojvodine predstavlja visina ukupnih rashoda i izdataka planiranih budžetom Republike Srbije. To je uneto u Predlog zakona zbog toga što nije precizirano u Ustavu, a bilo je izvor nesporazuma prilikom obračunavanja visine budžeta AP Vojvodine u više godina. I upravo zbog toga je bilo potrebno da se to već jednom definiše kao metodologija obračuna visine minimalnog iznosa budžeta AP Vojvodine.

A s druge strane, činjenica da je najveći deo budžeta AP Vojvodine iz prenesenih sredstava iz budžeta Republike Srbije, kao što je i velikim delom on obračunat kroz obračun i transfernih sredstava, posledica je upravo nepostojanja ovakvog zakona i zato smo i predložili ovaj zakon, da bi se to ispravilo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov iznad člana 3. i član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Nikolić, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, stav SRS je da su Predlog zakona o finansiranju AP Vojvodine i Predlog rezolucije Narodne skupštine o Vojvodini neustavni i mi smo zbog toga tražili brisanje svih članova ovog predloga, pa i člana 3, na koji se ovaj amandman odnosi.

S obzirom na to da je Predlog zakona neustavan, stav SRS je da Predlog zakona nikako ne sme biti ni usvojen.

Finansijska autonomija AP regulisana je članom 184. Ustava Republike Srbije i stav 3. ovog člana propisuje: „Zakonom se određuje učešće autonomnih pokrajina u delu prihoda Republike Srbije“, dok stav 4. kaže da budžet AP Vojvodine iznosi najmanje 7% u odnosu na budžet Republike Srbije, s tim što se tri sedmine od budžeta AP Vojvodine koristi za finansiranje kapitalnih rashoda.

Ovim članom 3. Predloga zakona o finansiranju AP Vojvodine prekršen je i član 11. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji i predlažemo da se usvoji ovaj amandman kojim tražimo brisanje člana 3, jer finansijska autonomija autonomnih pokrajina uređena je članom 184. Ustava Republike Srbije, a predloženi član nije u skladu ni sa Ustavom ni sa članom 11. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč?

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, moram prvo da konstatujem da moje kolege poslanici iz Poslaničke grupe SRS neće meni zameriti što ću se ovaj put potruditi da pomognem Nenadu Čanku da jednom za sva vremena razbije svoje iluzije o APV. A to su viševjekovne njegove iluzije. Kad kažem viševjekovne, znači one su postojale i u 20. veku i sada u 21. veku, ali nemam nameru da mu pomognem da ovaj zakon bude usvojen i prihvaćen, nego imam nameru da potpuno razotkrijemo u čemu leži njegovo pravo da predloži ovakav predlog zakona.

Mi smo kao pravni stručnjaci u poslaničkoj grupi analizirali šta je to njega dovelo na ideju da predloži ovakav zakon pa smo krenuli od tumačenja pravnih propisa i videli smo da tu postoji jezičko tumačenje, on se nije doticao toga, logičko-semantičko, istorijsko...

E sad, kad smo kod ciljnog tumačenja, on je uzeo određene elemente iz opisa ciljnog tumačenja da pokuša da predloži ovakav predlog zakona.

I sad ima još jedna podela – ona, doduše, u pravnoj teoriji nije poznata kao ozbiljna podela – to je privatna i, rekao bih, državna teorija, odnosno mogućnost tumačenja pravnih normi, pa postoji ono autentično, znači državno tumačenje, donosilac određenog akta kad daje određeno mišljenje, i postoji privatno tumačenje prava.

Znači, gospodin Nenad Čanak se potrudio da ovakav predlog zakona pred Narodnu skupštinu donese, dostavi, što je malo ciljno tumačio, a malo privatno. I zato imamo ovakav predlog zakona. Videli ste, odredbe člana 184. Ustava Republike Srbije ne ostavljaju uopšte mogućnost za ozbiljno

razmišljanje da ovakav predlog zakona može da se nađe, a ne daj bože još izgleda. Ali ja se sećam, sećate se i vi, kolega Arsiću, kad je ovaj Ustav bio potvrđen u Narodnoj skupštini Republike Srbije, u Ulici Kralja Milana, da je Čanak sa grupom svojih drugara ispred Skupštine protestovao protiv ovog Ustava. Doduše, on je imao pravo na to, kao što ima pravo i da sad, oseća se da on dužan da primenjuje ovaj Ustav, ali mogao je tada da pravi neke ekskurzije, da osporava ono što su građani Srbije nedvosmisleno rekli i narodni poslanici u ono vreme potvrdili.

Ako nas pitate šta mi mislimo o Vojvodini, pa, jedan od najboljih delova Srbije, ali – ne bih da uvredim kolegu Miliju Miletića – svako selo, svako mesto, svaka opština i grad u Srbiji su najlepši na celoj kugli zemaljskoj.

Ali ovde je jedan kolega, kojeg ja uvažavam posebno, njegove teme su usmerene ka poljoprivredi i osporavanju onih koji ne misle dobro Srbiji pa ih on češće proziva od drugih. On kaže – on je autonomaš. A ja bih njega pitao da li bi on tako punim ustima i punim srcem rekao da je autonomaš da mu je i dalje Goran Ješić sekretar pokrajinski za poljoprivredu ili Marinika Tepić, ne daj bože, sekretar za kulturu, omladinu, informisanje ili bilo šta drugo. Da li bi on tad rekao da je autonomaš? On se ovo našalio kad je rekao da je autonomaš. On je verovatno čovek koji ima isto razmišljanje kao što imamo i mi u SRS.

Pa vidite, seme pokušaja razdora Srbije, nije ono stiglo iz Vojvodine, to je od naših vekovnih, tradicionalnih neprijatelja, kao što su EU, kao što je NATO, kao što su još neke druge zemlje, države, a našli su izvođače tamo u toj maloj šaćici ili grupici ljudi koji žele da rade na tome. Svakako oni to ne rade ni iz ljubavi, ni sa voljom, ni u nameri da se pokažu kao eksperti za određenu oblast.

Vidite, čovek je ekonomista, diplomirani ekonomista, i on smatra i kaže – izvorni prihod, pa zakoni su regulisali. Da, tačno. Zakon o poreskom postupku i administraciji utvrđuje kako i na koji način se vrši i prikuplja javni prihod. A Zakon o budžetskom sistemu, koji je donet 2009. godine, i svake godine pred usvajanje budžeta za tu narednu godinu menjao se i Zakon o budžetskom sistemu, pa on je rekao šta su izvorni prihodi države Srbije, izvorni prihodi autonomne pokrajine, kao i izvorni prihodi lokalnih samouprava. I još je rečeno ovde u kojem iznosu će država Srbija da prebacuje autonomnoj pokrajini. Al' vidite koja sloboda, ja bih rekao pre svega drskost – Republika Srbija je dužna... Zamislite, neko predlaže zakon i kaže da je Republika Srbija dužna nešto da uradi, nešto da prebaci.

Ako bude trebalo još, ja sam spreman tu gospodinu Čanku da objasnim i da polemišemo da su mu ovo privatni predlozi, tako da ovo u Narodnoj skupštini Republike Srbije neće proći. Možda je on to u dogovoru sa nekim i pokušao da vidi kako bi se mogle u nekom narednom periodu, posle nekih sledećih izbora, praviti neke koalicije. Ako je i od Čanka, ako je i to, mnogo je. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mi smo ovde dali zakletvu. Ja se nadam da je ona ista za sve. U toj zakletvi je sadržano da ćemo poštovati Ustav Republike Srbije. Ustav Republike Srbije kaže da je AP Vojvodina autonomija. Njena ovlašćenja su regulisana Ustavom i zakonima. Ja kažem da sam u tom smislu ja bio autonomaš koji se zalagao za taj položaj.

Rekao sam i da je autonomija Vojvodine srpska stvar, da je to bila težnja uglavnom srpskog naroda, a rekao sam potpomognuta i drugim narodima, i da Vojvodina ima nacionalne, istorijske, geografske, industrijske poljoprivredne specifičnosti i da je Vojvodina i njena stabilnost interes za Republiku Srbiju. Mislim da to aktuelno rukovodstvo ceni.

Takođe sam rekao da mi se dokument Aleksandre Jerkov... Valjda su je u CIA obučili da brzo prepisuje. Ovo je dokument Vlade Vojvodine iz 2015. godine. O tom dokumentu ni Skupština Vojvodine nije htela da raspravlja. a Bojan Pajtić je bio jedan od vodećih figura i DS je imala neprikosnovenu vlast gotovo 16 godina. Razumem regionalne stranke, one imaju svoje težnje, one su politički legalne i legitimne, kao što je legalno i legitimno da ja kažem da mi se ovaj dokument ne dopada i da ja za njega neću glasati.

Mi imamo problem decentralizacije zato što smo beogradizaciju zamenili novosadizacijom u prethodnih 16 godina. O svemu je odlučivao Bojan Pajtić. Imamo one nove tehnologije – gospodine Martinoviću, vi to znate – gde je zaloga bila mrtvački sanduci. Dobijete kredit od Bojana Pajtića, koji imate vratiti u mrtvačkim sanducima. Dobijete kredit od Bojana Pajtića, ili onog Petrovića ili kako se već zvao, a onda ga imate vratiti sifonima u stotinama hiljada i miliona primeraka, koje imate isporučiti penzionerima. Tako svaki penzioner u Vojvodini treba da dobije 100 sifona. Dakle, takvi su krediti bili proizvod centralizacije. Umesto „Srbijašuma“ i „Srbijavoda“ dobijate „Vojvodina vode“ i „Vojvodina šume“. Od toga regioni Banat, Srem i Bačka nisu velike koristi imali.

Ali, ako budemo donosili neki novi ustav, u njega će biti ugrađene težnje i ideologije mnogih stranaka, a verujem i stranke gospodina prethodnog govornika. Verujem da će taj ustav biti moderan, verujem da će oni koji to budu pisali shvatiti potrebu da Vojvodina ima određen stepen autonomije, ali ja kažem da Vojvodina ne može da izvrši secesiju. Ja kažem da je Vojvodina u Srbiji, ja kažem da Vojvodina ne može biti ravnopravna federalna jedinica sa Srbijom, ja kažem da je Srbija celovita teritorija.

Ja sam takođe rekao, da je bilo malo razuma više devedesetih godina i da smo vraćali određene stepene autonomije KiM, da bi se drugačija pesma pevala i ne verujem da bi Albanci uspeli da reše svoju secesiju. Međutim, bilo

je tvrdoglavih stavova koji nisu razumeli tu stvar, koja je bila izuzetno opasna za Srbiju.

Verujem da Srbiju treba uravnotežiti, ali sam pri tome rekao da je autonomija Vojvodine nastala na težnji Srba, a i neki drugi su pripomagali, da se ona ostvari i ona je ostvarena. Ona je delo od Sremskog kraljevstva, pa preko Vojvodstva, do Velike skupštine, odnosno dan ranije Rumske skupštine. Dakle, mi moramo biti pažljivi. Bezbednost Srbije je prva stvar. Nemojmo da radimo, da kopamo rovove u nezgodnim momentima i nezgodnim trenucima. Nemojte kopati rovove prema regionalnim strankama koje imaju svoje legitimne zahteve. Ne daj bože da neko internacionalizuje pitanje Vojvodine zato što smo mi previše grubo. Osetljivi su trenuci, moramo biti izuzetno pametni.

Ali, ponovo govorim, teritorija Republike Srbije je celovita. Vojvodina ne može da bude iznad Srbije, Vojvodina ne može da bude ravna Srbiji, ali Vojvodina po meni a i po Ustavu Republike Srbije ima pravo na određenu autonomiju i ovaj član govori da u prenetim nadležnostima – ovaj član je za mene prihvatljiv – da za prenete nadležnosti i poverene poslove Vojvodina treba da dobije određeni deo prihoda da bi mogla da ih izvršava.

Ovaj član meni nije problem, ali Aleksandra Jerkov ima dve politike. Ona ima jednu politiku u Novom Sadu, a drugu politiku ima u Beogradu. U Novom Sadu žele da preotmu biračko telo regionalnim strankama, a u Beogradu žele da se dodvore ljotićevcima. To je ono što mi smeta. Kao što mi smeta da Aleksandra Jerkov ničim nije mrdnula do 2016. godine da ovaj dokument, koji je polazna osnova iz 2013. godine, da ovaj dokument koji je iz 2015. godine, nije ničim mrdnula da se to raspravlja u Skupštini AP Vojvodine. Danas Aleksandra Jerkov, koja je htela da kaže da je ovo njeno autorsko delo – nije greh priznati da ste prepisali – Aleksandra Jerkov je rekla da je ovo njen dokument, a uverili smo se da nije, iz 2015. godine je. Zato kažem, valjda je CIA naučila kako se to brzo prepisuje i kako se nešto svojata. Znači, dokument iz 2015. godine, koji je pripisala sebi. Da li je danas vidite negde ovde? Da li vidite DS koja u Skupštini AP Vojvodine nije htela da raspravlja o ovakvom dokumentu, a Skupština Srbije, svaka čast, jeste.

Mi ćemo glasati, ja ću glasati protiv, većina će glasati protiv, ali smo imali nameru da raspravljamo o ovome sa regionalnim strankama želeći da uvažimo njihove ideje, ideologije i težnje. Aleksandra Jerkov, koja želi u Novom Sadu da baštini ove ideje, da li je danas vidite? Ja je ne vidim. Da li vidite poslanike iz DS i drugih stanaka iz Vojvodine koji se tobož tamo zalažu za to? Njih danas nema ovde. To su licemeru koji će sutra srušiti i Vojvodinu i Srbiju.

Ne možete dopustiti da Aleksandra Jerkov preko svoje CIA, preko svoje obuke, pokuša da internacionalizuje pitanje Vojvodine. I zato, bili za ili protiv, vredi danas raspravljati o Vojvodini, s tim što ponavljam da je Republika Srbija

potpuno suverena, slobodna, demokratska država, koja će raspravljati o svim pitanjima i na demokratski način doći do rešenja, a ne ulicom, pobunom, internacionalizacijom u Vašingtonu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Nenad Čanak.

Izvolite.

NENAD ČANAK: Samo bih skrenuo pažnju uvaženim kolegama poslanicima da mi danas ovde ne razgovaramo o AP Vojvodini, niti o položaju AP Vojvodine, niti o autonomiji uopšte, niti o unutrašnjem uređenju Republike Srbije, nego raspravljamo o zakonu o finansiranju AP Vojvodine koji je propisan Ustavom Republike Srbije i propušteno je da se donese proteklih deset godina.

Dakle, ne govorimo o Vojvodini, nego govorimo o zaokruživanju pravnog sistema Republike Srbije na primeru Vojvodine. Dakle, to je suština ovog predloga zakona i svako ko misli da treba zaokružiti pravni sistem Republike Srbije imao je sada priliku da uradi jednu od tri stvari. Pod jedan, da interveniše amandmanima ukoliko mu se ne dopada ovaj predlog zakona. Pod dva, da predloži svoj zakon. Pod tri, da pronađe način da se to ispravi na neki treći, originalan način, ustavnim amandmanima ili već bilo kako.

U svakom slučaju, insistiranje na tome da nije moguće nešto promeniti samo zato što bi bilo puno posla zbog toga, najtužniji je izgovor koji sam ikada čuo za nepodržavanje zakona, a to je ono što smo čuli u diskusiji prošle nedelje. I upravo zbog toga podsetiću vas još jednom, ne razgovaramo o Vojvodini sada, nego na primeru Vojvodine razgovaramo o zaokruživanju pravnog sistema Republike Srbije i držanju Republike Srbije u koordinatama pravne države. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milan Lapčević.

Izvolite.

MILAN LAPČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, ja ću, kao i u načelnoj raspravi, pokušati da iznesem argumente za koje mislim da su ispravni a koji su protivni stavu i nametnutoj temi da je Vojvodina prioritetan problem i da je Vojvodina zapostavljena u Srbiji i da kao takva treba da kroz ovaj zakon dobije Poresku upravu, da dobije veća finansijska sredstva, veću samostalnost i da na taj način pokuša da pojača svoj razvoj, a sve se pravda argumentima da su pojedini delovi Vojvodine zapostavljeni, da je infrastruktura u lošem stanju itd.

Ja, naprotiv, smatram da je Vojvodina u mnogim stvarima privilegovana i izneću niz argumenata zašto smatram da je Vojvodina privilegovana i da ovo nije prioritetan problem, već da je država Srbija, nažalost, zemlja koja je eklatantan primer za ogromne regionalne razlike, odnosno ogromne razlike u

regionalnom razvoju i da ima mnogo prioritetnijih problema i većih problema koje treba hitnije rešavati nego što su to problemi u Vojvodini.

Vojvodina ima svoj sopstveni budžet u visini od 75 milijardi dinara, od čega 45 ide za plate zaposlenih u prosveti, znači 30 milijardi dinara za teritoriju AP Vojvodine je namenjeno kao dodatna sredstva kojim vojvođanska pokrajinska administracija treba da razvija svoju teritoriju. Tih 30 milijardi je bilo, čini mi se, sasvim dovoljno da se interveniše u svim opštinama koje imaju lošu infrastrukturu i da nemamo i ogromne razlike u razvijenosti i u platama za, na primer, Novi Sad i opštine koje su daleko 50 ili 100 kilometra od centra AP Vojvodine.

Takođe, Vojvodina je privilegovana i samim tim što je, ako se sećate, u Zakonu o privatizaciji jedina bila izuzeta i sve ono što se nalazilo na teritoriji APV a bilo je predmet privatizacije polovina sredstava, prihoda od privatizacije je išla u budžet AP Vojvodine. Nijedna opština u Srbiji, nažalost, nije imala tu privilegiju. Nijedan statistički ni bilo koji drugi region nije imao privilegiju da dobije deo sredstava od privatizacije, samo onih minimalnih 5% je bilo namenjeno za sve opštine.

Pored toga, pokrajinski budžet je inkasirao 90% od privatizacije NIS-a. Da li je to bilo pošteno prema građanima Srbije, prema ostatku Srbije? Naravno da nije.

U čemu je još Vojvodina privilegovana? Kompletan Koridor 10 koji prolazi kroz teritoriju Vojvodine je završen; kroz uži deo Srbije, kroz ostatak Srbije se još uvek gradi. Obnavljanje železnice kompletno od Beograda do Budimpešte, odnosno kroz celu teritoriju AP Vojvodine će se prioritetno rešavati i finansira se iz kineskog kredita od milijardu evra.

Takođe, Vojvodina ima privilegiju da jedina dva velika javna sistema, Naftna industrija Srbije i Srbijagas, imaju svoje centrale na teritoriji AP Vojvodine. Nijedno drugo javno preduzeće nema svoju centralu van Beograda sem ova dva koja su na teritoriji AP Vojvodine. I to je privilegija Vojvodine. I najveći broj ljudi koji radi u tim kompanijama prima platu tamo i, naravno, plaća porez na plate upravo u mestima gde žive. Dakle, i to je jedna privilegija.

Bolnice, škole, vrtiće gradi država Srbija. Put preko Fruške gore od Novog Sada do Šapca takođe gradi država Srbija kreditom. Sve mostove koji su porušeni u NATO agresiji takođe je gradila država Srbija.

Na kraju krajeva, Vojvodina ima Radio-televiziju Vojvodine sa 1.200 zaposlenih i njoj iz budžeta svake godine, a za 2019. godinu predviđeno je 1,5 milijardi dinara. Nijedna druga opština, nijedan drugi kraj Srbije nema javni servis koji se finansira od njihovih para, dakle para svih građana, samo ima tu privilegiju Vojvodina.

Zato mislim da je Vojvodina privilegovana u državi Srbiji a nije zapostavljena i zato naravno da neću da podržim ovakav predlog zakona.

Apelujem i na Vladu i na vladajuću većinu da se formira ministarstvo za ravnomerni regionalni razvoj, jer je to rak-rana Srbije. Vi imate krajeve u istočnoj Srbiji i u zapadnoj Srbiji, u južnoj Srbiji, koji bukvalno umiru, nestaju sa lica zemlje. Imate hiljade sela koja nestaju jer imaju po nekoliko stanovnika, koji su stariji preko 70 godina. Nikakvu infrastrukturu, tamo je bog rekao laku noć. Država tu treba prevashodno da interveniše, da ima drugačiji pristup, da mnogo više ulaže u te krajeve, jer ako imamo ljude u rubnim područjima, imaćemo i teritoriju. Ako zapostavimo ljude, oni će, naravno, tragajući za svojoj ekonomskom egzistencijom, da se sele u razvijenije delove zemlje ili u inostranstvo, pa zato imamo slučajeve da se Kuršumljia prazni, da se kompletna istočna Srbija prazni i bojim se da tako nećemo daleko stići.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Nenad Čanak. Izvolite.

NENAD ČANAK: Morao bih da skrenem, još jednom pažnju, da ovde razgovaramo o ustavnom poretku Republike Srbije, a ne o AP Vojvodini.

Ali, ako ćemo oko Vojvodine, prvo, pre svega, budžet Vojvodine za ovu godinu je 74,4 milijarde dinara, 44 od te 74 milijarde su sredstva kojima se plaćaju plate prosvetnih radnika i drugih ljudi koji su korisnici budžeta, znači ostaje samo 30 milijardi. A budžet grada Beograda je 120 milijardi, na manji broj stanovnika, nema obavezu tri sedmine ulaganja u kapitalne projekte i ne plaća iz tih 120 milijardi dinara profesore, učitelje i ostalo što plaća Vojvodina, nego se to plaća iz republičkog budžeta.

Drugo, nije tačno da su mostovi zidani, kao što je navedeno, iz republičkih para, jer, recimo, Žeželjev most u Novom Sadu je zidan tako što je jednu trećinu dao Grad Novi Sad, jednu trećinu Pokrajina, jednu trećinu Evropska unija, a Republika je samo nadzirala radove. Pogašene su sve lokalne, praktično, pruge, te svaka investicija u pruge u Vojvodini je investicija u državne železnice, isto kao i u državne projekte, putne mreže, kao što je Koridor 10, koje nemaju nikakve veze sa Vojvodinom nego samo prolaze preko njene teritorije.

Dakle, u pitanju je jedna zamena teza, koju ne bih dalje komentarisao, ali sam morao, istine radi, da iznesem ovih nekoliko podataka. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Milan Lapčević.

MILAN LAPČEVIĆ: Naravno da su ovi argumenti koje sam izneo potpuno tačni, da Vojvodina od 75 milijardi budžeta 45 daje za plate prosvetnih radnika, odnosno transferiše se iz republičkog budžeta, ali ima ostatak od 30 milijardi za investicije. Nijedan drugi deo Srbije nema tu privilegiju.

Sve opštine u Vojvodini ravnopravno dobijaju transfere od republičkog budžeta. Bez obzira na to da li su na teritoriji tzv. uže Srbije ili na teritoriji Vojvodine, po istom kriterijumu, po istom ključu.

Grad Novi Sad, na primer, dobija 950 miliona dinara, ako se dobro sećam, iz republičkog budžeta transferom, ima 350.000 stanovnika. Grad Niš ima 280.000 stanovnika, a ima 630 miliona dinara od republičkog budžeta. Je li to ravnopravno? Pa naravno da nije.

Da li je 30 milijardi dovoljno para svake godine slobodnih sredstava da se ulaže u nerazvijene opštine Vojvodine? Mislim da jeste. Ako svake godine, a to već traje desetak godina unazad, budžet AP Vojvodine ima slobodna sredstva da razvija infrastrukturu u nerazvijenim opštinama, sigurno može da podigne svoj razvoj. Naprotiv, te pare odlaze verovatno na neku drugu stranu, odlaze možda na investicije u Novom Sadu i okolini. I sada je opet država Srbija kriva što neki Mali Idoš ili gore opštine, Senta ili koja već, nisu dovoljno razvijene i treba više sredstava od republičkog budžeta.

Smatram da država Srbija potpuno podjednako gleda na sve opštine u Srbiji i da to što AP Vojvodina ima dodatni budžet od 30 milijardi je samo privilegija Vojvodine, a nikako nije hendikep.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku narodni poslanik Nenad Čanak.

NENAD ČANAK: Trideset milijardi koje kolega spominje nisu slobodna sredstva, nego su to ukupna, sva sredstva kojima operiše pokrajinska administracija. Dakle, to su sva sredstva, iz kojih treba da se namire i te tri sedmine kapitalnih investicija.

U Vojvodini je 17 opština nerazvijeno i došli smo u poziciju da od 10 najrazvijenijih opština u Republici Srbiji svih 10 se nalazi na teritoriji grada Beograda, što, naravno, pre samo 20 godina nije ni izbliza bio slučaj.

Dakle, Vojvodina zaostaje daleko brže nego drugi delovi Srbije. I to je ono što je posledica ove centralizacije. I zato sam uveren da bismo drugačijim pristupom, a taj pristup bi mogao biti takav kada bi se pronašlo, dozvolilo da se uopšte statistički ustanovi koliko AP Vojvodina doprinosi budžetu Republike Srbije i da alikvotna količina novca ide u budžet AP Vojvodine, a ne ovakav voluntaristički izmišljen procenat od sedam posto.

Međutim, to i dalje nije tema ovoga o čemu razgovaramo, nego razgovaramo o Ustavu Republike Srbije i njegovom zaokruživanju zakonima koji je trebalo da budu doneti do 31. decembra 2008. godine. To nije učinjeno. I upravo o tome se jedino ovde radi. I nije nikakva privilegija imati pokrajinu, nego je problem u tome što je AP Vojvodina u međuvremenu obespravljena, opljačkana, rasprodana i sada se čak ni ovo malo što Ustav garantuje ne primenjuje.

PRESEDAVAJUĆI: Nemate, kolega Lapčeviću, pravo na repliku.

Reč ima narodni poslanik Dragan Šormaz.

DRAGAN ŠORMAZ: Gospodine Arsiću, samo jednom polurečenicom, neće se na mene gospodin Čanak naljutiti kada mu se direktno obratim i kažem – gospodine Čanak, sad me baš podsećate na Košunicu. Podsećate me na

Koštunicu sada. Je l' vidite kako je to kada sedite s jedne strane i sada ste, vi ste predlagač ovoga i u poziciji ste, recimo, ministra ili predsednika Vlade sad trenutno, pa vidite kad poslanici koriste i malo šire od onoga što je čisto ono što piše na papiru da obrazlože svoja zalaganja, kako odjednom skraćujete sve to i govorite – ja bih vas podsetio da sada govorimo samo o ovome, a da ovo drugo nije tema itd.? Vidite, sve zavisi u kojoj ste poziciji i sa koje strane nešto gledate.

Ja bih se osvrnuo na ono što je podnosilac amandmana, a to je gospodin Perić, govorio. On je spomenuo još jednu stvar koja je bitna, on je govorio o privatnom ili ličnom odnosu i o tome da mi donosimo zakone, tačno je, i zbog sistema, ali donosimo i zbog ljudi, a primenjuju ih ili sprovode često i ljudi. A naš narod kaže – koga zmija ujede, taj se i guštera plaši. Pa znate, kad imate situaciju u kojoj vlada Vojvodinom Bojan Pajtić, a Srbijom Cvetkovićeve vlada, čitajte DS i Boris Tadić, a sad ste rekli o nekim pljačkama koje su se tamo dogodile, podsetio bih vas da, recimo, „Mitrosrem“ i dan-danas nije rešen, a podsetio bih vas da se cela Srbija zaprepastila kad je čula da su firme izvesnog narko-dilera, za koga smo saznali tek kada je Američka agencija za borbu protiv trgovine drogom DEA spopala u to vreme Ministarstvo unutrašnjih poslova da nađe i uhapsi Šarića, Darka Šarića ili kako već, svejedno, ta njegova grupa je kupovala po Vojvodini kombine, zadruge i u jednom trenutku su te firme držale 10% poljoprivrednog zemljišta u Vojvodini. A to je kupovano od novca od prodaje droge u Evropi i to je činjenica. Svi sad znaju da je to rađeno, a rađeno je tako što je kupovano preko Metals banke, koja je davala garancije tim navodnim kupcima da sve to rade i kupuju, a kasnije je Bojan Pajtić tu Metals banku spasavao tako što ju je pretvorio u Razvojnu banku Vojvodine.

Ja sam kao poslanik od 2008. do 2010. godine jedanaest puta postavio pitanje Cvetkovićevoj vladi na tu temu. Jedanaest puta. Nijednom nisam dobio odgovor. Pazite, nijednom. Prvi put mi je odgovorio tek ministar Nebojša Stefanović kada je izabrana Vlada u kojoj je bio prvi put ministar unutrašnjih poslova i dao mi je taksativno na tri strane papira koje sve krivične prijave, protiv koga i u kom tužilaštvu se nalaze ti predmeti. To je i dan-danas tako.

Znači, moramo o svemu ovome da vodimo računa kada pričamo i o finansiranju. Jer pazite, Vojvodina je svojevremeno pravila Razvojnu banku Vojvodine, pored fonda koji je imala, od banke koja je davala garancije kriminalcima da kupuju poljoprivredno zemljište u Vojvodini. I ta DS nije brinula o paorima i nije pričala o njihovim pravima. Sada im smeta krupni kapital, kao što je „Tenis“ iz Nemačke ili kao što su kompanije iz Emirata. To im smeta, a kada su dileri drogom kupovali zemlju, onda im to nije smetalo. Tada su ćutali i nisu se protiv toga borili, nego su to koristili za lične interese.

Znači, moramo reći još jednu stvar, malopre pomenutu. Demografija, i tu moram reći jednu stvar koja nije tačna koja je ovde izrečena, problem je u celoj Evropi i u Srbiji. To je najveći problem koji imamo, ali kao što je

zastupljen u istočnoj Srbiji, zastupljen je i u Vojvodini. Ja sam bio u selu Đala, koje je poluprazno selo, na granici sa Mađarskom. Korov je do krovova kuća. Znači, ništa ne rešava, ne postoji ekonomski model koji to rešava. To se već u Evropi zna. I pokazalo se da ta decentralizacija, o kojoj ovde pričamo, to ne rešava. Potreban je potpuno drugačiji pristup svemu tome i mi ćemo morati u narednom periodu da zajedno, kao i većina u Evropi, krenemo u rešavanje tog problema.

Znači, decentralizacija nije rešila problem iseljavanja i smanjivanja broja stanovništva. Ekonomski model ne postoji koji to rešava. Ne postoji. I u Švedskoj se smanjuje broj stanovništva iako je standard ogroman. Znači, moramo na drugi način. Da li je ovo o čemu danas govorimo rešenje za to? Ja sam ubeđen da nije i zato ovako govorim, ali kažem, moramo i da vodimo računa o ljudima. Imali smo primer, znači, ponavljam još jednom, i na tome moramo i mi iz SNS da insistiramo i dalje da se reši pitanje Razvojne banke Vojvodine i Metals banke. To je bio jedan od najvećih lopovluka, a sigurno najveći koji je rađen na teritoriji Vojvodine od strane vlasti Demokratske stranke. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku narodni poslanik Nenad Čanak.

NENAD ČANAK: Neće se kolega Šormaz ljutiti ako mu se obratim direktno.

To što ste ispričali je zaista strašno. Jeste li o tome upoznali nadležne organi koji bi trebalo da povedu istragu i da nešto urade na tu temu? Jer ja sam sasvim siguran da niko u vojvođanskoj administraciji, mada ja nemam nikakav razlog da branim tu administraciju jer sam bio funkcioner samo četiri godine, od 2000. do 2004. godine, i ne osećam se odgovornim za sve što se događalo u izvršnom delu vlasti.

Kažete da se ćutalo na to da narko-dileri kupuju zemlju. Pa ko je mogao da upozori na narko-dilere s obzirom na to da Vojvodina nema policiju a policija Republike Srbije nije dala nikakav signal na tu temu?

Drugo, pitate zašto su sela prazna i zašto se prazne. Pa donet je zakon o zemljištu kojim je na 30 godina dato državno zemljište na upotrebu velikim firmama, čime su čitava sela osuđena na smrt s obzirom na to da više ne mogu da uzimaju zemlju u najam, u zakup od države, kao što je to rađeno decenijama, da bi mogli mali i srednji proizvođači da prežive.

Dakle, u pitanju su sistemske stvari za koje je velikim delom odgovorna i vlast od, recimo, 2012. godine pa do danas, ali to je deo koji se ovde gubi iz vida.

I ponoviću još jednom, ne razgovaramo o tome, nego o zakonu o finansiranju Vojvodine, koji treba da Srbiju učini pravnom državom, s time što će biti donet sa više od deset godina zakašnjenja.

Izuzetno cenim vaše poznavanje situacije u Vojvodini, ali bih još više cenio da ste u vezi ovog zakona intervenisali, nema sumnje, korisnim amandmanima koji bi doprineli njegovom usvajanju. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Dragan Šormaz.

Izvolite.

DRAGAN ŠORMAZ: Pa vi sad pokušavate da kažete nešto što ja nisam rekao. Policija je radila, gospodine Čanak, nema veze gde, da li u Beogradu ili Novom Sadu, i policija je podnela krivične prijave, ali znate ko nije radio?

(Nenad Čanak: Ko?)

Pa nisu radili upravo Pajtić i Cvetković, kojima je to bio posao. Oni su ti koji su to stavljali ispod tepiha dok se nije umešala američka agencija koja je tražila da se ceo taj slučaj reši, to sam lepo rekao. A policija je radila. Ja imam tačno spisak prijava koje je policija podnosila. Policija je radila, ali su moćnici iz DS-a sve vreme dok su bili na vlasti pokušavali da spreče da se to procesuiru dokraja. Toliko o njihovom zalaganju za Evropsku uniju itd.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Nenad Čanak.

Izvolite.

NENAD ČANAK: Mislio sam da se ne javim, ali moram da postavim pitanje. Pa kako je moguće sedam godina da se ništa ne učini na tu temu i da se ti, kako ste ih vi nazvali, moćnici iz DS-a, ukoliko je sve ovo što ste rekli, a nema razloga da sumnjam da je tačno, dakle ukoliko je to tačno, zašto nisu privedeni pred lice pravde i zašto im nije već presuđeno? Jer se pokazalo da sudstvo može da bude efikasno, a ovo su dela koja su apsolutno protiv države i naroda, i to znate isto dobro kao i ja. Meni zaista nije onda jasno zbog čega bi ovaj pravosudni sistem štitio nekoga ko je činio takva krivična dela, i to sedam godina pošto više nije na vlasti. Mada, ponoviću po iksti put, molim vas, razgovaramo o zaokruživanju ustavnog sistema Republike Srbije i o Srbiji kao pravnoj državi koja sa deset godina zakašnjenja donosi zakon koji je trebalo da donese do 31. decembra 2008. godine, jer ako se to sada ne uradi, onda će se taj rok samo produžavati a Srbija ostati u nezaokruženom pravnom sistemu sa Ustavom koji nije dokraja dovršen s obzirom na to da nisu doneti Ustavom propisani zakoni.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, jedan bivši Koštuničin poslanik želi uporno da dokaže kako Vojvodina koristi, a ja ne volim to da kažem, uži deo Srbije. Moram da ga podsetim, u poljoprivredi, o čemu je on govorio, marginalna područja su u takozvanoj užoj Srbiji. Taj izraz ja ne volim da koristim, ali zbog toga što je ovo započeto, na neki način moram.

U marginalnim područjima, da bi dobili podsticaj za stočarstvo, za ovce, dovoljno je da imate 10 komada. U Vojvodini morate da imate 30. Tri puta više.

Sad ja postavljam pitanje – šta je marginalno područje za stočarstvo, recimo za ovčarstvo i kozarstvo? Ja mislim da brdsko-planinska područja nisu marginalna područja za ovčarstvo i kozarstvo i da su bogom dana. Vojvodina bi bila marginalno područje, ako već moram da delim, zato što u Vojvodini ima previše biljne proizvodnje a premalo stoke koja treba da koristi tu biljnu proizvodnju.

U Srbiji je marginalno područje za kukuruz, soju, pšenicu itd., tu se slažemo, ali za ovčarstvo nije. Ali, recimo, mi smo na Odboru skinuli subvencije sa 12.000 dinara na 4.000 dinara sa namerom da podstičemo investicije i u stočarstvu, vočarstvu itd., od čega, na sreću, mala poljoprivredna gazdinstva imaju najviše koristi. To što se ona nalaze u jednom delu Srbije u kome ja ne živim, tim bolje za te koji dobijaju. Ja sam za to da se to tako deli.

Idemo dalje. Kad izdate poljoprivredno zemljište – a kolege nema, očigledno mu ovo ne odgovara – kad izdate poljoprivredno zemljište u tom delu Srbije za koje on tvrdi da iskorišćava ovaj severniji deo Srbije, kad izdate zemljište u zakup, prihodi se dele 40% lokalnoj samoupravi, 60% Republici. Kad izdate zemljište u Vojvodini, prihodi se drugačije dele. Pokrajina Vojvodina dobija 30%, 40% dobija lokalna samouprava, a 30% dobija Republika Srbija.

Kad se novac koristi za uređenje zemljišta, atarskih puteva, bunara, itd., komasaciju, onda sve prihode, od 60% i 40% u ovom delu za koji tvrdi gospodin Lapčević da je iskorišćen, koriste u takozvanoj užoj Srbiji poljoprivrednici. Ja sam za to da se to dešava, zato što je u tom delu malo poljoprivrede slabija. Ali onih 30% što iz Vojvodine dolazi u budžet Srbije, Vojvodina ne može da koristi. Ta sredstva mogu da koriste, koja se uplate u budžet Republike Srbije, i onih 30% i 60% iz ovog drugog dela, sve koristi Republika Srbija u onom delu za koji se ja slažem da vredi potpomagati poljoprivredu zbog malih poljoprivrednih gazdinstava i neko kaže i otežanih uslova rada.

Ima više načina na koji podstičemo, barem iz Odbora za poljoprivredu, taj deo želeći da uravnotežimo ekonomske prilike u poljoprivredi. Dakle, uzeli smo od paora, uz velike prigovore, po hektaru i prebacili na mala poljoprivredna gazdinstva za one delatnosti za koje verujemo da će podići poljoprivrednu proizvodnju u vočarstvu, u stočarstvu, itd. I to je sigurno tako. Možda smo se ogrešili o paore, ali cilj je da podignemo investicije, stočarstvo, da možemo da koristimo biljnu proizvodnju i da naša prerađivačka industrija ima dovoljno mesa, mleka, jaja da to postigne.

Idemo dalje. Podsticaji u Vojvodini su, republički, 50%. Pedeset posto, to zapamtite. A kad su u ovom takozvanom užem delu, a ponavljam, ne volim da koristim taj izraz, ti podsticaji su 65%. To smo na Odboru uradili sa namerom da što više podstaknemo poljoprivrednu proizvodnju i u tom delu Srbije da bi se uravnotežila poljoprivredna proizvodnja i u jednom i u drugom delu zemlje.

E sad, ako je to bio greh i ako to prigovara gospodin Lapčević, ja sam morao ovo da iznesem ne želeći sad tu da, pošto je tema finansiranje AP Vojvodine, odnosno član 4. je, koliko se sećam, bio samo za prenete nadležnosti i poverene poslove, dakle za ono što Republika poveri, mora da obezbedi finansije. Sa tim članom se ja slažem. Sa mnogo toga u zakonu se ne slažem i neću glasati za njega, ali sam ovo bio u obavezi da kažem.

Prigovore za NIS, pa neka pitaju Borka Stefanovića. On je bio pregovarač. Neka ga pitaju. On danas diže revoluciju, valjda nema nijedan NIS. On je danas levičar. On je prodao NIS, nisam ja. On je bio glavni pregovarač. On ga je prodao za 400 miliona. Koštunica i Tadić su se otimali ko će da sedne na stolicu. Bilo je, kao, biće „Južni tok“. Pošto „Južnog toka“ nema, a obaveze nema, nisam ja propisao rudnu rentu od 3%, već Borko Stefanović. Neka njega pitaju. Neka ga pitaju ovi ljotićeveci – što si odredio rudnu rentu od 3% kad je u Rusiji, čini mi se, ona 22%? Zašto je prodato za 400 miliona? Pa to je bio državni interes.

A šta je za njih bio državni interes? Hajde da priznamo, za njih je bio državni interes da overe svoje funkcije. To se sve desilo pred izbore. I danas neko čiji je predsednik Vlade tamo učestvovao zajedno sa Borkom Stefanovićem i Tadićem u prodaji NIS-a, on danas nešto prigovara oko NIS-a. Ja stvarno mislim da oni imaju onu politiku – što stražnjici godi, obrazu ne smeta. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Izvolite, kolega Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Nema veze ko je podneo ovaj predlog zakona, ionako je danas plagijat u modi.

Dame i gospodo narodni poslanici, po Ustavu iz 2006. godine sistem decentralizacije je postavljen nakaradno. Naš Ustav poznaje dve autonomne pokrajine, AP Vojvodinu i AP Kosovo i Metohiju. A veliki deo teritorije nije pod tim sistemom decentralizacije. Dakle, jedna očigledna asimetrija koja samo može da uvede i uvodi već dugi niz godina zabunu u naš administrativni sistem.

Ako znamo da je teritorija Kosova i Metohije trenutno pod okupacijom, mi faktički imamo, dakle, samo jednu autonomnu pokrajinu. Koja je potreba za tim? Da li je to neka pokrajina koja je specifična po nekom svom stanovništvu, po nekim drugim elementima kojih nema na teritoriji ostatka Srbije? Nije. Tamo živi više od dve trećine srpskog naroda.

Živi, naravno, određeni broj pripadnika nacionalnih manjina i srpski radikali su uvek bili prepuni poštovanja prema nacionalnim manjinama i njihovim pravima, ali poštovanje prava nacionalnih manjina nema veze sa postojanjem autonomne pokrajine. To ima veze sa Zakonom o nacionalnim

manjinama. Dakle, AP Vojvodina je samo jedan birokratski aparat za koji se izmišljaju nadležnosti, koji se obilato finansira i pravi, faktički, država u državi.

Mihajlo Đurić je proročki još rekao, profesor sa Pravnog fakulteta, za Ustav iz 1974. godine da je to osnov za dezintegraciju Srbije. On je zbog toga bio uhapšen i osuđen.

Šta je sada razlog postojanja AP Vojvodine? Šta je razlog postojanja zastave AP Vojvodine? Ne postoji nijedan. Jedino može da bude osnov za dalji separatizam.

Mi koji smo imali iskustva sa tim separatizmom, govorim kao država Srbija, u celom 20. veku, mi moramo da danas povedemo računa o tome i ne smemo da pređemo preko toga olako. Zato što, ko je mogao i da pomisli da će jednog dana u Crnoj Gori biti teško reći da si Srbin a da nisi Crnogorac? Ko je mogao da pomisli da će danas prava srpskog naroda u ovoj novoj državi Crnoj Gori da budu ugrožena, da se ne poštuju i da Srbi kao narod budu progonjeni? To niko nije mogao da zamisli pre 20 ili 30 godina.

Postojanje AP Vojvodine jeste isključivo samo osnov za budući separatizam na našoj teritoriji. Srpski radikali se zalažu za ukidanje AP i pokrenućemo postupak za održavanje referenduma na kojem bi se građani izjasnili da li su za postojanje AP Vojvodine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 6. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Kolega Mirčiću, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mi u stvari ovde pristupamo raspravi o nečemu što bi se najbolje moglo nazvati improvizacijom. Koristeći povod zašto po odredbama Ustava zakonski nije izdefinisano pitanje finansiranja AP Vojvodine, ovde predlagač izlazi sa predlogom koji je čista improvizacija.

Naime, najbolji primer za to je upravo ovaj član 6, gde predlagač kaže da bi od ukupno ostvarenih prihoda na ime poreza na dodatu vrednost i ime akciza 30% ostajalo AP Vojvodini. Šta to znači u praksi? Trideset posto, primera radi, od akciza, imajući u vidu da je sedište Naftne industrije Srbije, „Gasprom njefta“, u Novom Sadu, značilo bi faktički da se najviše troši na teritoriji AP Vojvodine, na ime te potrošnje goriva plaćaju se i akcize, što uopšte ne odgovara realnom stanju.

Tako je isto i kada je u pitanju porez na dodatu vrednost. Znači, izašlo se sa jednom cifrom, odnosno jednim procentom koji bi trebalo da zagolica one ljude koji u svakom trenutku očekuju da se što bolje živi, da poraste standard i da u Vojvodini, kao i u svim delovima Srbije, konačno dođe do ravnomernog razvoja svih lokalnih samouprava, odnosno svih regiona.

Da vidimo šta je obrazloženje predlagača. Kada je u pitanju ovaj zakon o finansiranju, oni kažu da bi to doprinelo još većem razvoju i ravnomernijem

razvoju svih delova AP Vojvodine. Između redova može da se dođe do takvog zaključka. A onda kažu u članu 6. da bi bili toliko velikodušni, kada ostvare prihod na osnovu svih ovih stavki, kao što je porez na dodatu vrednost, kao što su akcize, kada se ostvari 100% popunjenost budžeta AP Vojvodine, višak bi se prosledio federaciji, odnosno Srbiji i budžetu Srbije. Zamislite kakva je to velikodušnost.

To je u stvari ona teza – gde su naši novci? Kada bi se sve pare od akciza, zbog sedišta NIS-a u Novom Sadu, slile prvo u pokrajinski budžet u visini od 30%, pa kada se na osnovu 30% od PDV-a, pa javnih zajmova, pa kredita, kada bi se popunio budžet Vojvodine, e, od tog trenutka preko 100%, to bi se sve prebacilo državi Srbiji. I jasno bi se došlo do odgovora gde su naši novci.

Da bi bili ubedljiviji, predlagači ovde kažu da se ne zna koliko Vojvodina kao teritorija doprinosi punjenju budžeta Republike Srbije. Ne zna se ni koliko Vojvodina koristi ukupno sredstava iz budžeta Srbije. To do dana današnjeg niko nije precizno izračunao, niti izašao sa tačnim ili približno tačnim podatkom, zato što je to potpuno prirodno i logično da centralna vlast vodi računa o ravnomernoj razvijenosti svih regiona u Srbiji, pa i regiona koji se zove AP Vojvodina, kao što je obaveza AP Vojvodine, administracije, tačnije rečeno, AP Vojvodine, da vodi računa o ravnomernoj razvijenosti svih lokalnih jedinica samouprave na teritoriji Vojvodine.

Znači, i Republika Srbija, centralna vlast, i AP Vojvodina ne smeju da dozvole da bilo gde u Srbiji ima takozvanih nerazvijenih opština. A čemu mi prisustvujemo? Od 2000. godine u Vojvodini, verovali ili ne, povećao se broj nerazvijenih, takozvanih nerazvijenih opština. Za vreme sankcija, za vreme ratova u Vojvodini je, nećete verovati, bilo mnogo po broju manje nerazvijenih opština nego što je to nakon 5. oktobra 2000. godine.

Evo vam jedan primer. U ravnoj, plodnoj Vojvodini imate šest nerazvijenih opština. Imate opštinu Titel, koja je u kategoriji nerazvijenih opština. I sada čovek bi mogao da pomisli da razlog leži samo u nesposobnoj centralnoj vlasti. Većim delom da, ali u AP Vojvodini u kontinuitetu je jednoobrazna, jednomumna vlast 16 godina. Šesnaest godina nije bilo dovoljno da se bilo koja od ovih nabrojanih opština pomeri sa tog mesta, iz te kategorije nerazvijenih opština.

Šta to govori? To upravo upućuje da se, hipotetički, i usvoji ovaj predlog, 30% da se ustupi administraciji AP Vojvodine, ne bi bilo nikakvog pomaka. Možda bi bilo u nekom suprotnom pravcu, možda bi još bilo više nerazvijenih opština.

Zašto navodim primer opštine Titel? To je opština koja, pored plodne zemlje, nalazi se na dve reke, na reci Tisi direktno i neposredno u blizini reke Dunav. Strateški najbitnije mesto zauzima opština Titel. Istorijski gledano, uvek su se vodile borbe za tu teritoriju, zato što apsolutno velika je prednost, zbog

komunikacije, zbog razvoja, zbog investicija, sama lokacija opštine Titel. I to je nešto što je upečatljiv primer kako se vodi pogrešna politika.

Mi ovde ne aboliramo centralnu vlast, sadašnjju, aktuelnu. I ona je dovoljno kriva. Zašto? Pa zato što eksponenti te vlasti, koji se nalaze na čelnim funkcijama te opštine, do dana današnjeg nisu ništa uradili da bi pomerili sa mrtve tačke tu opštinu, da bi ta opština koliko-toliko davala znake da ide ka onima koje nisu nerazvijene. Jednostavno, stanje je takvo kakvo jeste.

E sad, ovde neki poturaju tezu da su srpski radikali neargumentovano protiv autonomije Vojvodine. Srpski radikali su protiv bilo kakve autonomije. Za postojanje autonomije bilo kog dela Srbije moraju da postoje istorijski, ekonomski, politički i kulturni razlozi.

Da je sve bilo provizorijum kako ovi navode 1945. najbolje govori činjenica da je nelogično da u Srbiji postoje dve autonomne pokrajine, a da u tadašnjoj federalnoj jedinici koja se zove Hrvatska ne postoji nijedna autonomna pokrajina. Pa valjda je specifičnost isto prisutna kada su u pitanju i delovi Hrvatske. Kako to da tadašnji jednogumci, takozvani komunisti, nisu vodili računa o pripadnicima nacionalnih manjina koji su živeli na prostoru Istre? Kako to da su odjednom došli na ideju da samo u Srbiji trebaju autonomne pokrajine?

Al' ajde, ostavimo te istorijske havarije koje je preživeo srpski narod. Da li danas postoji ijedan opravdani osnov za postojanje autonomne pokrajine na teritoriji Srbije? U Vojvodini istorijski ne postoji razlog. Istorijski proces se završio 1918. godine Velikom narodnom skupštinom i to je samo vraćanje točka unazad posle 1918. godine. I to su znali komunisti kada su ponovo AP Vojvodinu pokušali da odvoje od Srbije.

Da li postoji ekonomski? Pa van logike. Svi teže da se integrišu, da imaju veće tržište. Pa vidite da svi veliki investitori iz Evrope i sveta teže da osvoje tržište u Beogradu. A šta se ovde radi? Ovde se na svaki način želi postići podvojenost, da se distancira na neki način Vojvodina od Beograda tvrdeći da sav novac ide u Beograd.

Drugo, da li ima osnova kada je u pitanju kultura? U suštini, kultura ne može regionalno da se definiše, ne može po regionima da se deli. Kultura, kulturno stvaralaštvo u Vojvodini je u principu kulturno stvaralaštvo većinskog srpskog naroda. Nju obogaćuju kultura i kulturne tekovine onih koji žive zajedno sa srpskim narodom.

Da li je opravdano to što na tom delu Srbije živi veći broj nacionalnih manjina? Pa ne može administracija AP da garantuje razvoj i bezbednost na jezik, na kulturu, na stvaralaštvo nacionalnim manjinama. To obezbeđuje Ustav ove države, i to po dve osnove. Prvo, Ustav im garantuje sva građanska prava kao svim građanima Republike Srbije, i drugo, posebna prava kao pripadnicima nacionalnih manjina. Na najviši stepen je podignuto i zaštićeno pravo

nacionalnih manjina, ali se manipuliše. Zašto se manipuliše? Zato što je to zahvalno. Kada vam zafale neki argumenti, čvrsti argumenti, onda potčite i posegnete za tim da su ugrožena prava nacionalnih manjina.

Mi nismo protiv Vojvodine, mi nismo protiv Kosova i Metohije, ali smo protiv autonomnosti bilo koje oblasti ili bilo kog regiona. To je suština. I onaj ko ozbiljno razmatra ovaj predlog zakona vidi da je ovo provizorijum koji ima potpuno političku pozadinu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na naslov iznad člana i član 8. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Šaroviću.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo, mnogo toga smo mi čuli tokom ovih nekoliko dana rasprave, ali nismo čuli nijedan razlog zašto je potrebna bilo kakva autonomija na teritoriji današnje AP Vojvodine. Mi znamo da je to bio istorijski odraz težnje srpskog naroda za autonomiju u okviru Ugarske i da je taj projekat i ta želja pre svega za slobodom imala jednu fazu koja je bila autonomija i vojvodstvo koje su dobili Srbi u tadašnjoj Ugarskoj. Konačnim oslobođenjem i prisajedinjenjem ostatku srpskog naroda i drugim srpskim državama, i onome što je Republika Srpska Krajina i onome što je danas Republika Srpska, a srpski narod istorijski polaže pravo na čitavu Bosnu i Hercegovinu, na Dalmaciju, na Liku, na Kordun, na mnoge druge teritorije koje danas, nažalost, nisu u sastavu Republike Srbije, ali smo potpuno sigurni da će ponovo doći vreme kada će biti.

Autonomija srpskog naroda u okviru srpske države je apsurdna, besmislena je sama po sebi, i pozivati se danas na ono što su uradile komunističke vlasti, koje su po svojoj prirodi bile antisrpske, koje su bile antinacionalne, i njihovu želju da skrešu krila srpskom narodu, da umanje njegov značaj, da teritorije koje su bile nesumnjivo srpske i na kojima je većinski srpski narod živeo podele u druge države, da rasparčaju, da naprave administrativne granice, koje su kasnije voljom zapadnih sila postale i državne, ali koji je danas, 2019. godine, razlog za autonomiju srpskog naroda u okviru srpske države? Ima li šta besmislenije?

Srpski narod treba konačno da se opameti. Nama nisu potrebne bilo kakve dalje podele, a kako nas istorija uči, nažalost, srpski narod je sklon svim, i mogućim i nemogućim, podelama. I ono što se u nekom istorijskom trenutku činilo nemogućim, danas neki kažu da je realnost, realnost sa kojom se mi srpski

radikali ne mirimo. Pa da li je neko mogao pretpostaviti da će Srbi muhamedanske vere dočekati trenutak da ih neko ubedi, najpre pod komunističkim režimom, da su Muslimani, ali kao nacija, a potom da ih preimenuju u Bošnjake i da im opet neko kaže da su nekakva posebna nacija? Da li je neko mislio da će Srbi rimokatolici po Dalmaciji, gde ih je bilo dosta i gde su bili, kako se kaže, perjanica Srpstva, da će ih neko ubediti da su zbog pripadnosti Rimokatoličkoj crkvi i oni neki drugi narod i neka druga nacija i da su postali Hrvati i da su postali veliki krvoloci srpskog naroda koji je zadržao pravoslavnu veru? Da li je neko mogao pretpostaviti pre 20 ili 30 godina da će deo srpskog naroda koji živi u Crnoj Gori, u srpskoj Crnoj Gori, ubediti da su i oni neka nova nacija, Crnogorci, ili Montenegrini, kako više vole da se zovu, i da će danas svojatati srpske velikane, poput Njegoša, da će prepevavati pesme i srpsku poeziju i prozu pisanu pre više stotina godina? I danas srpska država ništa ne radi da se tome suprotstavi.

Kako je moguće da neko kaže da imamo odlične odnose sa Crnom Gorom ako se tamo negira, suzbija, uništava sve što je srpsko? Kako možemo imati dobre odnose sa Republikom Hrvatskom, koja je okupirala Republiku Srpsku Krajinu, koja je svela srpsko stanovništvo na nekoliko procenata, a i ti procenti ne znače mnogo jer i od tih nekoliko procenata veliki broj je onih koji imaju državljanstvo a nikada se nisu vratili na prostore na kojima je vekovima pre toga srpski narod živeo?

I danas se dešava ponovo da nam neko objašnjava da u Vojvodini postoje Vojvođani. A šta su to Vojvođani? Ko su ti ljudi? Jesu li to možda Slovaci, Rumuni, Bugari, Mađari koji žive na tom prostoru? Nisu. Oni čuvaju svoju nacionalnu pripadnost. Srpski narod im u tome svesrdno pomaže i, kao što vidite, jedino drugi narodi koji su živeli tamo gde je većinski narod srpski i dalje žive nesmetano, i dalje neguju svoje posebnosti, a to je ono što srpski narod nije uspeo nigde gde je bio manjinski, pa čak, nažalost, ni na mnogim teritorijama gde je bio većinski nije uspeo da opstane.

Treba li nama Vojvođanski dnevnik, Vojvođanska vlada, Vojvođanska akademija nauka i umetnosti? Ne treba. Srpska akademija nauka i umetnosti bi bila dovoljna. Zašto nema šumadijske? Zašto Nemci nemaju pet ili deset akademija nauka? Zašto nemaju Englezi? Zašto nemaju drugi narodi koji drže do sebe? Nisu mogli svi da stanu u Srpsku akademiju nauka i umetnosti, pa ajde da izmislimo još jednu, u koju će ljudi biti primani bez obzira na prebivalište, bez obzira na državljanstvo. Pa na šta to onda liči? I kakvo to dobro može doneti srpskom narodu? Potpuno je jasno, nikakvo dobro.

Kada nemate argumenata i kada niko ne možete da kaže zašto bi srpski narod danas tražio autonomiju unutar srpske države, onda krećete sa obmanama vezanim za novac, pa objašnjavate ljudima da se ne živi loše u tom delu Srbije

zato što je bila nesposobna vlast u kojoj ste učestvovali, zato što su baš sa pokrajinskog nivoa pljačkali Vojvodinu, nego kažete uzima Republika.

Ne uzima Republika, pogledajte budžete. Ja sam, pripremajući se za ovu diskusiju, pogledao, na primer, budžet Grada Sombora, koji je tri milijarde dinara, 47.000 stanovnika. Novi Beograd ima nešto preko 600 miliona dinara, a pet puta je veći. Šest puta manji budžet, pet puta je veći.

Pokrajinska administracija nas takođe debelo košta. Skoro 600 miliona evra, više od pola milijarde evra godišnje ide...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Šaroviću.)

... Da bi građanima bilo bolje, ali nijednom pojedincu koji na tom prostoru živi nije bolje, već je samo bolje onima koji su tu uhlebljeni i koji svoju nesposobnost pokušavaju da pokriju time što lažu građane Srbije kako ih neko potkrada, a najveći lopovi su upravo na tom srednjem nivou, koji treba pod hitno ukinuti.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Jahja Fehratović.

Izvolite.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Hvala.

Javljam se po povredi Poslovnika. Naime, ovde je narušeno dostojanstvo s obzirom na to da je prethodni govornik govorio o Bošnjacima kao pripadnicima srpskog naroda ili Muslimanima itd. Ja bih zamolio, dakle, kako god mi poštivamo većinski narod i poštivamo državu Srbiju, da i ostali, prema ustavnim obavezama i kategorijama, poštivaju druge manjinske narode u ovoj državi, što znači da Bošnjaci nisu, dakle, neko ko je bio Srbin, već neko ko je autohtono, po istorijskim i drugim pokazateljima, vjekovima i vjekovno, od svog postanka, nosio to ime Bošnjaci.

Druga je stvar verska opredeljenost i nije u redu mešati versko i nacionalno. Dakle, samo bih zamolio da kolega, kao i sve ostale kolege, kao što i mi poštivamo ono što je prema Ustavu, prema zakonima, uvažavamo drugoga i drugačijega i na taj način ne vređamo i ne spočitavamo pripadnicima drugih naroda da jesu ono što nisu. Bošnjaci su po veroispovesti, pripadaju Islamu, pripadnici Islama, ali to nije nacionalna odrednica. I Bošnjaci su po svom nacionalnom identitetu starosedeooci ovoga prostora kao što su i Srbi, poštivaju ovu državu, poštivaju ove zakone, osećaju se pripadnicima, građanima Republike Srbije, Srbijancima, ali dozvolite da ne mora sve u ovoj državi biti srpsko, već može biti srbijansko, može biti ono što svi zajedno delimo i što svi zajedno poštujemo, pokušavamo čuvati, na taj način jedni drugima pomoći u ovim turobnim i surovim vremenima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, smatram da nije bilo povrede Poslovnika.

Ne verujem da je kolega Šarović želeo da nekoga uvredi ovde u sali. Izneo je svoj politički stav. I vi ste sad u jednom trenutku izneli jedan deo

političkog stava, da su pripadnici srpskog naroda koji žive u Srbiji Srbijanci. Nisu, Srbi su. Srbi su gde god da žive, da li u Republici Srbiji, da li u Hrvatskoj, da li u Bosni, da li u Crnoj Gori. Rekli ste upravo tako. Oni su Srbi. Ali takođe smatram da niste imali želju da nekog uvredite, nego je to jednostavno način izražavanja među poslanicima.

Samo mi recite da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjašnjava o vašoj povredi Poslovnika. Molim vas, samo sa da ili ne.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Ne.

I nisam rekao da su Srbi Srbijanci, već pripadnici ostalih naroda i svi koji žive u Republici Srbiji jesu Srbijanci, a pripadnici srpskog naroda su Srbi gde god se nalazili, kao što su Bošnjaci Bošnjaci gde god se nalazili, u Srbiji, u Crnoj Gori, BiH ili bilo gde drugde. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, razumeli smo. Samo, da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni?

JAHJA FEHRATOVIĆ: Ne.

(Nemanja Šarović: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, nemate pravo ni po jednom osnovu.

(Nemanja Šarović: Potpuno me je pogrešno protumačio.)

Kolega Šaroviću, vi ste pravnik. Kada je u pitanju replika, vi ste to izučili do detalja. Znači, ja sam dao reč kolegi, a on je tražio da reklamira povredu Poslovnika. Poznato je da prilikom reklamiranja Poslovnika narodni poslanik ne može da stekne pravo na repliku.

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku, izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dakle, gospodine Arsiću, ako već pričamo o poštovanju poslanika i Poslovnika, i člana 27. i dostojanstva Narodne skupštine, ja to dostojanstvo ničim nisam povredio i mom dragom bratu, gospodinu Jahji Fehratoviću, želim da poručim da je sve to što sam rekao upravo izraz poštovanja i uvažavanja njega lično, ali i istorijskih činjenica.

Dakle, najveća nesreća koja je zadesila srpski narod je upravo ta podela po osnovu veroispovesti. Nekada jedinstven korpus srpskog naroda se podelio i to su istorijske činjenice; mogu neki pokušavati da falsifikuju naciju. Gospodinu Jahji mogu da dam literaturu...

(Predsedavajući: Kolega Šaroviću, molim vas...)

... Ideologiju srpskog nacionalizma i knjigu Zločinački poduhvat...

PRESEDAVAJUĆI: Izašli ste iz prava na povredu Poslovnika.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Objašnjavam šta sam rekao i šta jeste dostojanstvo Narodne skupštine. Ako ste bili toliko strpljivi, gospodine Arsiću, da sve druge čujete, da dajete bezbroj puta repliku na repliku, nijednom se nisam javio po Poslovniku a imao sam pravo na to da ukažem, nemojte onda svoj lični

animozitet prema meni ispoljavati tako što jedino meni nećete dozvoliti da govorim.

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, izvinite što vas prekidam, moram to da uradim. Prekršio sam Poslovnik. Vi ste u svojoj diskusiji potrošili vreme Poslaničke grupe SRS i preko tog vremena još četiri minuta i ja vas nisam prekidao. I nemam nikakav lični animozitet, ali isto tako neću dozvoliti da se pravo na reklamiranje povrede Poslovnika iskoristi da se napravi replika.

(Nemanja Šarović dobacuje.)

Zaista vas ne razumem.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika?

U redu. Izjasniće se.

Na član 9. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Belačić, izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Ne bih da ponavljam ono što su moje kolege već objasnile, ali činjenica je da je ovaj predlog zakona o finansiranju AP Vojvodine u suprotnosti sa Ustavom i pozitivnim pravnim propisima Republike Srbije.

Nas, naravno, ne čudi što je jedan ovakav nakaradan predlog pristigao iz redova Poslaničke grupe LSV, odnosno jednog reda, da budemo precizni. Dužna sam da podsetim javnost da LSV na izborima parlamentarnim 2016. godine u koaliciji sa LDP i SDS Borisa Tadića nije uspela da pređe cenzus, te da su se u poslaničkim klupama našli nakon intervencije američkog ambasadora Kajla Skota, sa kojim su se tih dana intenzivno sastajali, što javno, što tajno, a on istovremeno vršio pritisak na članove RIK-a.

Odgovaralo je, naravno, Kajlu Skotu da u Skupštinu uvede protagoniste petooktobarskog puča i osvedočene evroatlantiste, pre svega kao protivtežnju nama koji predstavljamo nacionalnu opoziciju, a onda i predstavnicima režima. I ne čudi što pripadnici Lige socijaldemokrata Vojvodine sada na ovaj način pokušavaju da se oduže Skotu za ulazak u Narodnu skupštinu time što ovakvim predlogom pokušavaju da probude određene separatističke težnje u severnoj srpskoj pokrajini.

Mi se, naravno, ne plašimo da će do toga doći s obzirom na to da ova stranka nema politički kapacitet da izazove ozbiljne probleme, ali imajući u vidu koliko je resursa potrebno angažovati za jedan dan održavanja sednice Narodne skupštine, onda smatramo da je izuzetno iracionalno od vladajuće većine što je zakazana sednica sa ovakvim dnevnim redom.

Podsetiću da je Poslanička grupa SRS u više navrata podnosila brojne predloge za izmenu i dopunu dnevnog reda i da se naši predlozi nikada nisu

našli na dnevnom redu, niti će. Mislim da je to najbolji pokazatelj ko je ovde u ovoj sali istinska opozicija, a ko radi u dosluhu sa režimom. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na naslov iznad član i člana 10. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović.

Kolega Ljubenoviću, izvolite.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Stav da predlog zakona o kome danas vodimo raspravu ne treba usvojiti Srpska radikalna stranka je izrazila kroz amandmane koje smo na njega podneli, kojima smo predložili brisanje svih članova. U tom smislu je i ovaj amandman na član 10. Predloga zakona, koji se odnosi na obrazovanje komisije koja bi pratila primenu zakona.

Poslanička grupa Srpske radikalne stranke insistira na tome da Narodna skupština Republike Srbije mora da poštuje Ustav Republike Srbije i da spreči usvajanje jednog ovakvog zakona. Zagovornici pune autonomije Vojvodine su nedvosmisleno iskazali svoje namere, a na Narodnoj skupštini je da takve namere spreči, da ih saseče u korenu, jer su i trenutne okolnosti previše. Postojanje Vlade Autonomne Pokrajine Vojvodine je nepotrebno, to je samo jedna administracija više.

Mi se zalažemo za maksimalnu autonomiju lokalnih samouprava, i to za jačanje svih lokalnih samouprava. Srbiji nisu potrebne podele, a pravljenje autonomnih pokrajina u Srbiji u prošlosti je bila samo želja za slabljenje Srbije. Ovaj predlog zakona bi vodio ka fiskalnom separatizmu, sa kojim sve i počinje, pa zato smatramo da se prihvatanje ovog amandmana Poslaničke grupe SRS ne bi smelo dovesti u pitanje, kao i svi ostali amandmani naše poslaničke grupe, jer se našim amandmanima sprečava usvajanje ovog predloga zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 10. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč?

Kolega Saviću, izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, Srpska radikalna stranka po ko zna koji put želi da ukaže javnosti da je ovo jedan neustavan zakon i pravo pitanje je ovde kako i na koji način i zbog čega se ovakav zakon uopšte našao na dnevnom redu, pogotovo što je on došao od jedne opozicione ili bolje reći takozvane opozicione grupe.

Mi se zalažemo za to da u Srbiji ne treba da postoje pokrajine, jer Srbija je ionako mala zemlja, ali ako prihvatimo stanje onakvo kakvo jeste, ako polazimo od Ustava, svi moramo znati da glavni problem države Srbije danas nije AP Vojvodina, nego je to AP Kosovo. Mi znamo da je taj deo naše zemlje

pod okupacijom i sada, umesto da sve svoje snage skoncentrišemo i da se bavimo problemom AP Kosovo, neko se ovde dosetio da u ovom parlamentu treba razgovarati o AP Vojvodini iako, na svu sreću, tamo nema nikakvih problema kakvih imamo dole na teritoriji AP Kosovo i Metohija.

Dakle, želim još jednom da ukažem da, umesto da razgovaramo o Kosovu i Metohiji, o tome kako i na koji način sprovesti Rezoluciju 1244, kako vratiti na Kosovo 1.000 policajaca i 1.000 carinika, mi se ovde zamajavamo, evo, već drugu nedelju, o jednom zakonu koji je neustavan i koji uopšte nije trebalo da se nađe na dnevnom redu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko želi reč po ovom amandmanu? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, u načelnoj raspravi smo čuli od predlagača ovog predloga zakona kako su AP Vojvodina i vojvođanska sela žrtva tranzicije i kako mladi odlaze u zemlje Evropske unije. Svakako da se to ne odnosi samo na AP Vojvodinu, već i na ostale delove Srbije. Moramo konstatovati da mladi odlaze iz naše zemlje tragajući za kvalitetnijim životnim uslovima.

Stav SRS je jasan i nedvosmislen, da je ovaj predlog zakona neustavan, da ne sme biti usvojen i da sve predložene članove treba brisati.

Finansiranje AP Vojvodine je uređeno članom 184. Ustava Republike Srbije, dok ovaj neustavni predlog nikada ne sme stupiti na snagu, niti se primenjivati. Predlog je suprotan Zakonu o budžetskom sistemu, Zakonu o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

Ustav Republike Srbije je donet 2006. godine i tačno je da su građani AP Vojvodine bojkotovali donošenje Ustava i samo njih 11% je glasalo za takav Ustav. To je bio čist politički kompromis da bi se Ustav doneo iako je bojkotovao od strane AP Vojvodine.

Sa ovakvim predlogom se želi da deo teritorije jedne zemlje sa sedam miliona stanovnika bude država u državi i da svi prihodi ostanu AP Vojvodini, a naravno sa problemom da se takav zahtev proširi i na ostatak dela Srbije, jer sve više i više ima onih koji žele, kako u Srbiji tako i van nje, da je raspoređaju i svedu na Beogradski pašaluk.

Srpski radikali jasno i glasno poručuju da neće biti nikakvih podela, da Srbija neće biti država sa dve vlade i dva predsednika. Poreska politika mora biti jedinstvena na nivou cele države. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Nenad Čanak.

Izvolite.

NENAD ČANAK: Zahvaljujem.

Moram, iako sam mislio da se više ne javljam za reč, da intervenišem, jer je ovde rečeno nešto što je prvi put tačno, a to je da mladi odlaze iz Srbije. Najviše se iseljavaju u Saveznu Republiku Nemačku i Austriju, a onda potom i u prekomorske zemlje.

Austrija ima osam i po miliona stanovnika i ima devet pokrajina. Devet pokrajina. Nemačka ima 82 miliona stanovnika, 16 pokrajina, u čijoj nadležnosti su policija, obrazovanje, kultura, komunalni poslovi i svaka od njih ima svoj ustav, zakonodavnu, izvršnu i sudsku vlast. Pa ako vam nije jasno šta žele ljudi ove zemlje pa moraju da traže van ove zemlje, onda razmislite o ovome što sam sad rekao. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: S obzirom na to da smo stigli do poslednjeg amandmana, ponoviću neke iznete stavove SRS i na neki način zaokružiti celu priču o ova dva predloga i o raspravama koje smo vodili tri dana, čini mi se, ovo danas je treći dan, i u raspravi u kojoj su uglavnom argumentima učestvovali poslanici Srpske radikalne stranke, zato što je nama ovo veoma važno i što mi ovo nismo shvatili kao neki dnevni red reda radi, već smo mi to doživeli kao svojevrsno upozorenje.

Politički gledano, treba zaista naglasiti nekoliko stvari kada su u pitanju i predlog ovog zakona o finansiranju AP Vojvodine i predlog rezolucije o Vojvodini, kako stoji u samom nazivu i što je veoma simptomatično. Prvi dan je ovde već bilo reči o tome da su ova dva predloga zapravo plagijati Aleksandre Jerkov, pa je onda Aleksandra Jerkov u medijima nešto intervenisala, bunila se, kaže ona je već nekoliko meseci branila ovakve predloge, ali, eto, predlozi su došli na dnevni red tek kada ih je njoj, kako ona kaže, preotelo Nenad Čanak. E, onda smo u toku rasprave saznali, zapravo, da je i Aleksandra Jerkov plagijator, jer je i ona plagirala predloge koji su još 2015. godine usvojeni u Pokrajinskoj vladi u vreme kada je predsednik bio Bojan Pajtić. I onda, kada se zaokruže svi ti akteri, onda zapravo dolazimo do jednog logičkog zaključka, a sve to i liči na to da mi zapravo ovde nemamo nikakav plagijat, nego imamo Cijin predlog zakona i rezolucije koji se odnose na AP Vojvodinu.

Ono što takođe želimo da naglasimo, i ponavljali smo to svi mi koji smo govorili iz SRS, da pre svega radi javnosti, da narod čuje, mi srpski radikali smo protiv autonomije Vojvodine. Mi se zalažemo za autonomiju, maksimalnu autonomiju lokalnih samouprava. Mi mislimo da ta neka, kako je zovu, srednja vlast nema nikakvu svrhu, da je zapravo samo Pokrajinska vlada još jedan namet više budžetu Republike Srbije, da ništa što se na tom nivou zapravo odlučuje nije nešto što može da prođe i ne treba da prođe mimo Vlade Republike Srbije i mimo tog, da kažem, glavnog nivoa. To je naše mišljenje odranije.

Mi se zalažemo za unitarnu Srbiju i uvek smo se zalagali. Naravno, u spletu trenutnih okolnosti želimo i zalažemo se i dali smo predlog na koji način se može sačuvati KiM u okviru granica Republike Srbije. Naravno, nismo zaboravili i nikada nećemo zaboraviti Republiku Srpsku Krajinu, uvereni da će jednog dana takođe postati deo jedinstvene srpske države, kao i Republika Srpska. I ovo jeste poruka BiH, koja sve više nešto diže glavu protiv Republike Srpske, da se ne igraju, da Republika Srpska ima svoju maticu, koja je, sasvim izvesno, neće ostaviti na cedilu.

Govorili smo takođe, i evo ponoviću, da su oba ova predloga u suprotnosti sa Ustavom Republike Srbije i sa, kada je u pitanju Predlog zakona o finansiranju, da je u suprotnosti sa dva systemska zakona koji se odnose na ovu oblast, to su Zakon o budžetskom sistemu i Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

I kada se dobro i pažljivo pogleda, mada može se činiti u nekom delu da su ovi predlozi bezazleni jer se citiraju neki članovi Ustava, ali u suštini su veoma opasni i to se moglo videti posebno u toku rasprave. I ovo jeste, rekli smo to već, kada bi se ovaj zakon usvojio, ovo bi zaista bio pravi fiskalni separatizam, a takav separatizam uvek bi mogao da odvede u onaj mnogo gori, mnogo opasniji, to smo već govorili, i politički i pravni.

Uvereni smo, svakako, da se to neće desiti i da svi treba da damo maksimalan doprinos i maksimalan trud da se tako nešto ne desi i da se sve takve težnje u korenu sasecaju, uvažavajući svačije pravo i da, pogotovo pravo narodnih poslanika, da mogu da predlažu Narodnoj skupštini usvajanje zakona, ali nekako nije dobro kada od preko 200 zakona, ja mislim da ima u proceduri, koji su predlagali narodni poslanici, i u glavnom su ti zakoni – iskreno, nisam sve te predloge detaljno ni gledala, zato što tu ima mnogo onih koji su samo reda radi predlagali, da bi pravili one predstave od višečasovnog usvajanja dnevnog reda, pa verovatno ni ti poslanici, koji inače više trenutno nisu u sali, ni oni sami nisu znali šta suštinski predlažu – ali zaista u tih 200 i ne znam koliko predloga ima veoma ozbiljnih predloga i trebalo je o njima raspravljati. Čak smo uvereni da bi poslanici većine slušajući glas naroda, ukoliko kao poslanici komuniciraju sa narodom, morali glasati za neke od tih predloga.

I pored, dakle, tako kvalitetnih predloga, vi ste, ovako sad da budem naivna, da kažem iz nama nepoznatih razloga, stavili na dnevni red upravo ova dva predloga, ali nismo naivni, znamo zbog čega ste to uradili, i ovo je dobar način da udovoljite i napolju onima kojima treba da udovoljite, a i u unutrašnjoj politici. Dakle, vi sad možete, govorim o skupštinskoj većini, lepo da kažete – evo kako smo mi širokogruđi, demokratični; evo, mi smo stavili na dnevni red predloge Nenada Čanka. Nećemo glasati za to. Poslanici su raspravljali; ko je želeo, mogao je da učestvuje u raspravi. I s druge strane ćete, ne vi, nego sad onda predstavnici Vlade, ovi otvarači-zatvarači poglavlja, oni će onda da kažu

Makalisteru i Kocijančičevoj – evo, mi jesmo učinili ono što vi od nas tražite (a oni traže od vas ovo) i mi smo stavili na dnevni red, ali, eto, poslanici nisu ovaj put izglasali to, ali mi ćemo to nekako malo da uredimo, preuredimo, pa ćemo to ponovo jednog dana da vratimo i da usvojimo, da udovoljimo i vama dvoma.

To je zapravo suština zbog čega ste vi na dnevni red stavili upravo ova dva predloga.

Da nije tako, ja ću vas podsetiti na neke predloge zakona koji su od izuzetnog značaja za sve građane Srbije i koje vi ne stavljate na dnevni red iako ih poslanici Srpske radikalne stranke već nekoliko meseci zaredom predlažu. Najpre zakon o stavljanju van snage Zakona o javnim izvršiteljima. Pa ja mislim da ne postoji čovek u Srbiji, pa čak i poslanici koji su glasali za ovaj zakon, a to nisu poslanici sadašnje vlasti nego su to poslanici koji su bili vladajuća većina pre vaše prve vladajuće većine, ali da ni oni, ni vi, da ne postoji čovek danas u Srbiji koji se ne zgražava nad onim šta rade javni izvršitelji.

I iskoristiću sada ovo, pošto vas pitam što to nije na dnevnom redu, da podsetim javnost da je taj zakon o javnim izvršiteljima donet 2011. godine, da su tadašnja DS, koja se posle pojavljuje u raznim svojim pojavnim oblicima, i sad se opet nešto objedinjuju, da su oni pripremili javne izvršitelje iz svojih redova, pa da je u jednom formalnom konkursu, koji to zapravo nije bio, da su postavljene te demokrate za javne izvršitelje. I onda ste došli vi naprednjaci i, umesto da uradite ono što ste u kampanjama govorili, umesto da taj zakon stavite van snage, da izvršenja vratite u nadležnosti sudova, vi ste samo doveli vaše izvršitelje, dopunili broj tamo gde ovi nisu uspeali pre vas i tako da sad vi lepo zajedno harate preko vaših izvršitelja, koji rade najstrašnije moguće stvari, koje nemaju veze ni sa zakonom ni sa izvršenjima.

Dešava se, svakodnevno se o tome priča, dešava se da izvršitelj stan proda svom sinu, nečiji stan, neku porodicu izbaci na ulicu. Dešava se da stanove koji vrede 50.000 evra prodaju da bi namirili dug od 10.000 evra. Prodaju unapred poznatom kupcu za 30.000 evra pa taj novac podele sa nekim iz banke ko im je dao informaciju. I to se sad razvilo u jedan opasan biznis. Opasan biznis da službenici banaka imaju svoje izvršitelje, da ih obaveštavaju kad će banka staviti neki stan na prodaju, obaveste koliki je dug prema banci da bi oni mogli prema tome da se ravnaju, jer banku baš briga što izbacuje porodice na ulicu. A što bi kad joj je Narodna banka to dozvolila, a što bi kad joj je vladajuća većina to dozvolila, a što bi kad ste vi iz vlasti prihvatili banke koje vam je još Dinkić doveo u Srbiju da uništavaju naš narod?

I vi svi lepo ćutite na to i nećete da stavite na dnevni red ovde predlog zakona koji smo vam mi dali da bismo svi zajedno raspravljali o tome, da građani čuju, da javnost čuje šta mi o tome mislimo i da ponudimo rešenja. Mi srpski radikali imamo rešenja, ali stavite na dnevni red taj zakon pa da i taj problem rešimo.

Predložili smo da se stavi van snage Zakon o radu. Pa ptice na grani znaju da Zakon o radu, koji je na snazi već nekoliko godina, koji ste vi doneli, da je donet i napisan isključivo u interesu poslodavaca. Ko su poslodavci? Stranci. Koji stranci? Oni kojima vi dajete naše pare da bi oni ovde otvarali neke pogone.

Nikakva, nijedna fabrika u Srbiji nije otvorena. Možete vi da pričate koliko god hoćete i vaš predsednik. Nijedna fabrika u Srbiji nije otvorena. Otvoreno je više pogona raznih fabrika. Za otvaranje tih pogona dobijaju se ozbiljna sredstva, plus besplatna komunalna infrastruktura. Zapošljavaju se ljudi koji rade za više od deset puta manju zaradu nego što bi te firme plaćale u svojoj matičnoj zemlji. Kada se potroše pare koje se dobiju iz budžeta, pošto su ti pogoni uglavnom u nekim montažnim objektima, nikakvog velikog troška nema onaj koji je to otvorio, odnosno koji je došao kao „investitor“, i lepo prođe četiri, pet, šest godina, oni svoju zaradu lepo odnesoše. U ovoj državi niti se plaća porez. Doprinosi su minimalni, zato što ljudi rade za zagarantovanu zaradu, koja je negde oko 27.000 dinara, pa ne znam samo kako izvukoste 460 evra ili koliko kao prosečnu platu, osim ako niste sabirali pa zaboravili da podelite.

Predlagali smo i zakon za podsticaje u poljoprivredi, predlagali smo zakon i za pomoć porodicama sa decom. Dakle, predlagali smo zakone koji interesuju građane Srbije, koji interesuju ovaj narod, čijim promenama bismo zaista doprineli da ljudi žive bolje u ovoj zemlji Srbiji i predlažemo u kontinuitetu mesecima, bogami godinama već, da se u Narodnoj skupštini raspravlja o Kosovu i Metohiji, da konačno čujemo i precizan i decidan stav vlasti o tome, a mi srpski radikali svakako imamo rešenje i govorimo u javnosti o tome. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, parlamentarna debata. Oni koji se žale na nedostatak parlamentarne debate danas nisu ovde. Kao što vidite, pobjegli su. Vojvodina im je bila bitna ne da bi regulisali finansiranje. Ovo je bio njihov predlog iz 2013. i 2015. godine. Vladu Vojvodine je vodio Bojan Pajtić. U Republici su vladali kako kad, ali je bilo i Borka Stefanovića, Đilasa i Jeremića. Dok su vladali oni, Vojvodina im nije bila bitna. Nisu raspravljali o ovom dokumentu ni na Skupštini Vojvodine. Skupština Srbije je učinila napor da raspravlja o ovom predlogu i to treba pohvaliti.

Na određen način treba uvažiti predlagača, bez obzira na naše međusobne odnose. Ali interesantno je sledeće, da su oni koji se žale na nedostatak debate, od debate pobjegli, da su propustili priliku da ovde se uživo građanima Srbije obrate pet sati. Ovo je važna tema. Oni je potcenjuju, ja ne. Ovo je veoma važna tema, a bila bi važna da smo raspravljali i o Šumadiji,

Mačvi, južnoj Srbiji, Braničevu, Sremu, Banatu. Bez obzira na to o kom delu teritorije Srbije da raspravljamo, to je veoma važna tema za građane ne samo te teritorije, već za građane cele Srbije. Država je vlasništvo njenih građana, a ne vlasništvo vlasti. Koliko su želeli da se obrate građanima, propustili su priliku da o tome govore pet sati.

To je ona ista Aleksandra Jerkov koja se ovde dičila kako je, eto, ona podnela taj zakon. Govorila je u holu Narodne skupštine da je to njen predlog zakona, a nije bio njen. Propustila je priliku da ovde dođe da dokaže da je to njen predlog, da ga brani. Ona to nije želela. Zašto? Nije htela da se zameri ljotićevcima, savezu lopuža i prevaranata i ljotićevaca koji šetaju po Srbiji želeći ne da raspravljaju o delovima teritorije Republike Srbije, niti o Srbiji, već žele da izuzmu neke delove teritorije i da razbiju jedinstvo naroda, da razbiju državu Srbiju. Ona šeta sa njima, ne ja.

Građani Vojvodine treba da znaju, a i u Srbiji, o njenom licemerju. Na to imaju pravo. Kao što treba da znaju i o licemerju Đilasa, koji je sve najgore govorio o Vojvodini. O licemerju i zlim namerama Jeremića i Borka Stefanovića. To je onaj Borko Stefanović ravnogorac. Ja sam ga tako upoznao, a onda se odjednom nešto prekrstio. To je onaj isti koji je prodao NIS a posle kaže on brani radnička prava. Onda ide sa Đilasom milionerom. Kakva je to levica Srbije koja ide i šeta sa milionerom Đilasom, sa čovekom koji je ispraznio džepove građana Republike Srbije?

Uglavnom, oni danas nisu u debati. Sutra će se žaliti na cenzuru, a mogli su uživo biti pet sati. Tu priliku su propustili sa namerom da se žale na slobodu medija. Kakva je to sloboda medija u kojoj Boško Ljotić, a sa kim i Marinika Tepić i Aleksandra Jerkov i Borko Stefanović i Vuk Jeremić, kakva je to sloboda medija kad ljotićevske fašističke falange uđu u RTS i kažu – pokazaćete mi gde je režija, ima da me emitujete itd.? Zar oni ne misle da je to cenzura? Da li je sloboda medija zauzimanje medija, hapšenje vlasnika, pokušaj zauzimanja REM-a itd.? Tako se ne dolazi do slobode medija. Oni će se žaliti na cenzuru i nedostatak slobode medija, a propustili su priliku da na ovoj sednici najmanje pet do šest sati se mogu obraćati građanima Srbije, plus replike, plus povrede Poslovnika itd.

Ja bih želeo da su oni ovde, ali verovatno Vuk Jeremić žali što nije uzeo više novca od Patrika Hoa. Borko Stefanović, gospođa Jerkov i gospodin Pajtić verovatno žale što nisu još više novca uzeli iz džepova građana Vojvodine, novca koji je trebalo da bude namenjen tehnološkom razvoju, gradnji infrastrukture itd. Verovatno Jeremić žali zato što je Patrik Ho danas dobio tri godine zatvora. Dobio je tri godine zatvora, u obrazloženju piše da je pravio te sumnjive biznise preko veza u UN. A znamo da mu je veza bio Vuk Jeremić. Verovatno Vuk Jeremić češlja onih svojih sedam i po miliona dolara, zabrinuto gleda put Ujedinjenih nacija jer nema više nijednog Patrika Hoa. Nema više

cigareta možda od 1.500 evra kutija. Možda nema ni roleksa, možda je i roleks dobio od Patrika Hoa pa se toplo seća. I verujem da će sledeći protesti biti namenjeni Patriku Hou, zato što ga je, eto, ta nedemokratska Amerika uhapsila i osudila.

Boško Ljotić zajedno šeta sa Borkom Stefanovićem, sa Marinikom Tepić, sa Aleksandrom Jerkov. Zajedno marširaju, zauzimaju televizije. Za njih nije slobodna nijedna televizija koja ne pripada Đilasu, a poluslobodna je svaka u kojoj Đilas prodaje reklamu. Sve druge televizije nisu slobodne. Sinoć smo gledali fudbalsku utakmicu, mimo propisa, na dva Đilasova kanala, koja ne pokrivaju celu teritoriju Republike Srbije i ne ispunjavaju uslove da bi prenosile fudbalsku reprezentaciju Srbije. Ali kod njih sve može, sve je slobodno kad je Đilasovo. Sve što je narodno, nije slobodno.

Oni su za Vojvodinu kad su u Novom Sadu, ali to ne smeju javno da pokažu. Oni su za Ljotićevce kad su u Beogradu, uporno želeći da podriju temelje Republike Srbije. Nje danas nema. Neka od ovih rešenja su prihvatljiva, ali s obzirom na to da ni Skupština Vojvodine o ovome nije raspravljala, s obzirom na to da njen tvorac, Aleksandra Jerkov kaže da je tvorac toga, nije danas našla za shodno da dođe makar da nešto kaže u prilog ovome, s obzirom na to da Marinika Tepić nije došla da nešto kaže jer je postala dvorska posluga na dvoru Điklera i druga Riđeg, s obzirom na to da njih dve nisu došle, neka od ovih rešenja su za mene prihvatljiva, ali u celini ja neću glasati za ovaj predlog.

Al' građanima Srbije kažem – nemojte da trošite glas na one koji neće da zastupaju vaše interese, bilo da se radi o regionalnim strankama i regionalnim ideologijama, bilo da se radi o republičkim. Ko veruje u Điklera, druga Riđeg, ko veruje u Jeremića, u Borka Stefanovića, ko veruje da će ih oni odvesti u bolju budućnost sutra, a opljačkali su je juče, taj je zreo za psihijatra. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto smo završili pretres o svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i celini.

Saglasno članu 87. stavu 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem utorak, 26. mart 2019. godine, sa početkom u 15 sati i 15 minuta, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Druge sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije 2019. godine.

(Posle pauze – 15.20)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, pre nego što pređemo na odlučivanje o tačkama dnevnog reda, potrebno je da utvrdimo kvorum.

Saglasno članu 88. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, kvorum za rad Narodne skupštine u danu za glasanje postoji ako je na sednici Narodne skupštine prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika.

Molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 138 narodnih poslanika, odnosno da je prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika i da, prema tome, postoje uslovi za odlučivanje.

Pre nego što pređemo na odlučivanje o Predlogu zakona, podsećam vas da, na osnovu člana 105. stav 2. tačka 4. Ustava Republike Srbije, Narodna skupština donosi zakon kojim Republika Srbija poverava autonomnoj pokrajini i jedinicama lokalne samouprave pojedina pitanja iz svoje nadležnosti većinom glasova svih narodnih poslanika.

Pošto je Narodna skupština obavila pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, prelazimo na ODLUČIVANJE.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O FINANSIRANJU AUTONOMNE POKRAJINE VOJVODINE.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine, u načelu.

Zaključujem glasanje: za – devet, protiv – 119, uzdržan – jedan, nije glasalo – 10, od ukupno 139 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila Predlog zakona u načelu.

Stavljam na glasanje amandman na naslov iznad člana i član 1. koji je podnela Vjerica Radeta.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 2. koji je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na naslov iznad člana 3. i član 3. koji je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 4. koji je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 5. koji je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 6. koji je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 7. koji je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 7. koji je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na naslov iznad člana i član 8. koji je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 9. koji je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na naslov iznad člana i član 10. koji je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 10. koji je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 11. koji je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na član 12. koji je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, pristupamo glasanju o Predlogu zakona u celini.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o finansiranju Autonomne pokrajine Vojvodine, u celini.

Zaključujem glasanje: za – osam, protiv – 121, uzdržan – jedan, nije glasalo – devet, od ukupno 139 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila Predlog zakona o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG REZOLUCIJE NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE O VOJVODINI.

Pošto je Narodna skupština obavila jedinstveni pretres, prelazimo na odlučivanje.

Stavljam na glasanje Predlog rezolucije Narodne skupštine Republike Srbije o Vojvodini, u načelu.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – 126, uzdržan – jedan, nije glasalo – devet, od ukupno 140 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila Predlog rezolucije, u načelu.

Stavljam na glasanje amandman na naslov Predloga rezolucije koji je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na naziv rezolucije i stavove 1, 2, 3, 6, 7, 8. i 9, koji je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Zaključujem glasanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stavove 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. i 9. Predloga rezolucije, koji je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stavove 8. i 9. Predloga rezolucije, sa ispravkom, koji je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stav 9. tačku 1. koji je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stav 9. tačku 2. Predloga rezolucije, koji je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stav 9. tačku 3. Predloga rezolucije, koji je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stav 9. tačku 4. Predloga rezolucije, koji je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Stavljam na glasanje amandman na stav 9. tačku 5. Predloga rezolucije, koji je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da amandman nije prihvaćen.

Pošto smo završili odlučivanje o amandmanima, pristupamo glasanju o Predlogu rezolucije u celini.

Stavljam na glasanje Predlog rezolucije Narodne skupštine Republike Srbije o Vojvodini, u celini.

Zaključujem glasanje: za – četiri, protiv – 129, uzdržanih – nema, nije glasalo – sedam, od ukupno 140 narodnih poslanika.

Konstatujem da Narodna skupština nije prihvatila Predlog rezolucije Narodne skupštine Republike Srbije o Vojvodini, u celini.

Prelazimo na odlučivanje o POVREDAMA POSLOVNIKA na koje su ukazali narodni poslanici.

Narodni poslanik Milorad Mirčić, na sednici 20. marta, u 15 sati i 39 minuta, ukazao je na povredu člana 68. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Marijan Rističević, na sednici 21. marta, u 10 sati i 43 minuta ukazao je na povredu člana 106. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem odlučivanje: za – jedan, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 26. marta, u 12 sati i 25 minuta, ukazao je na povredu člana 27. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem odlučivanje: za – niko, protiv – niko, uzdržan – niko.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Pošto je Narodna skupština obavila razmatranje tačaka dnevnog reda ove sednice i odlučivanje o njima, saglasno članu 102. Poslovnika Narodne skupštine, zaključujem Drugu sednicu Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

(Sednica je završena u 15.30 časova.)